

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnistvu prejeman:
celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5-50
na mesec 1-90

Izloži vsak dan svojo izjavo in praviš.

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:
celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6-50
na mesec 2-30

za Nemčijo:
celo leto K 26—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znak. Upravištvu: Knafljeva ulica št. 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Shod v Prestranku.

Pegan in občinske volitve. — Mlekarna. — Politični boj. — Za vero. — Prazni žep. — Strah. — Elek-trarna in dr.

V nedeljo ob 4. popoldne se je vršil v Prestranku v mlekarni tik kolodvora zelo dobro obiskan shod za predstojajočo občinske volitve, katerega se je udeležilo okoli 300 mož. Shod je otvoril s pozdravom navzočih in govornika deželnega odbornika dr. Tavčarja, župan in posestnik gospod

Anton Križaj,

ki je bil nato tudi izvoljen za predsednika zborovanja ter je dal takoj besedo edinemu prigašenemu govorniku, deželnemu odborniku g.

dr. Ivanu Tavčarju,

ki je z velikim navdušenjem sprejel izjavo sledečo:

Pred kratkim časom je zvončkal tu okoli po vaši občini neki deželni odbornik in iskal je ljudi, katerim bi kaj svoje modrosti na vrat obesil. Upravičeno in umestno je, če je že deželni odbor čutil potrebo vtikati se v vaše občinske volitve, da slišite še drugi glas, po tistem starem pregovoru, da je treba slišati oba zvona! Jaz se ne bom pečal v prvi vrsti z vašimi občinskimi volitvami, ker mislim in sem prepričan, da ste moške, ki sami najboljšo veste, koga si smete izbrati. Prihiti pa moram, da oni, ki agitirajo s tem, da boste morali županu Križaju, če bi enkrat odstopil, plačati penzijo 800 goldinarjev, gotovo niso resni ljudje. Ravno tako je tudi trditelj, da dobiva vaš župan še sedaj od okrajnega glavarstva 800 kron naravnost otročarja, ki je gotovo noben resen človek verjeti ne more. Kdor verjame to, da naša okrajna glavarstva plačujejo župane, ta spada v norišnico. Prepričan sem, da mi o tem ni izgubljeni besede več!

Nekoliko bolj pa se moram baviti s svojim tovarišem dr. Peganom, ki je prišel v vašo sredo in vam prav veliko govoril o raznih stvareh. Pri tem se je dr. Pegan pokazal, — in to obžalujem prav resnično, — skrajno neodkritosrčnega, da bi skoro lahko rekel, hudobnega, kakor smo to pač že vajeni pri naših klerikalnih nasprotnikih. Če bi bil govoril resnico, bi gotovo ne nasto-

pal proti njemu; z obžalovanjem mu pa moram očitati, da je govoril nerresnico. Slabo orožje si je izbral dr. Pegan, ko je z nerresnicami vstopil v vaš občinski boj!

Pred nekaj leti je županstvo Slavina zaprosilo od deželnega odbora dve posojili. Ena prošnja se je glasila na 44.000 K za vodovod v Kočah, Slavini in Žejah, druga prošnja pa se je glasila, da se dovoli, da prevzame občina poročstvo za 30.000 K, koje naj bi se najelo za zgradbo mlekarne na Prestranku. Ker je deželna vlada zahtevala, da mora, če dobi mlekarne posojilo, občina jamčiti za to posojilo, je občina prosila deželni odbor, da sme prevzeti to poročstvo. Vse se je vršilo popolnoma pravilno. Občinski odbor je v tej zadevi sklepal in sklep je bil soglasen. Prihiti se je tudi na občinski deski, ter opozarjal one, ki bi se hoteli pritožiti na deželni odbor. Deželni odbor je o tem predlogu občinskega odbora v celoti sklepal in je dal soglasno dovoljenje, da sme občina prevzeti poročstvo. Deželni odbor pa je to poročstvo dovolil le pod takimi pogoji, da občina nikdar ne more imeti od tega poročstva škode. Niti vinarja škode! Deželni odbor je zahteval:

1. da mora na prvem mestu zagotoviti biti na novem posloppu vaše mlekarne Mestna hranilnica ljubljanska za svojih 30.000 K;
2. na drugem mestu pa občina s svojim poročstvom in končno
3. da pred občino jamčijo za to posojilo vsi posestniki, ki so člani vaše mlekarne zadruge.

To je zahteval deželni odbor in vse to se je tudi zgodilo! Zato je trdim popolnoma z mirno vestjo, da poročstvo, katero je občina takrat dala, občini prav nič ne more škodovati. Samo v enem slučaju bi mogla imeti občina od tega poročstva škodo, in to tedaj, če bi se zemlja odprla in če bi zemlja požrla to lepo poslopje, v katerem danes zborujemo. Pa tudi za ta slučaj je še onih 130 članov mlekarne, ki bi prišli pred občino do plačevanja! Šele če bi ti ne imeli prav nobenega premoženja, bi morala plačati občina! Take so resnične razmere!

Če tedaj agitirajo člani klerikalne stranke, ki so vrhu tega še deželni odborniki s tem, da trdijo, da je občina radi poročstva v kakih nevarnostih je jasno, da je to samo navadna zloba. Dr. Pegan kot pravnik

bi moral vedeti, če se je za vašo zadevo le malo zmenil, da občina ne more nikdar priti v najmanjšo nevarnost. Vi pa veste celo več, vam je vsem prav dobro znano, da predstavljajo mlekarne sama v sebi precejšnjo vrednost in da dobro uspeva. (Splošno pritrjevanje.) Zato je tembolj čudno, da vam prihaja dr. Pegan s takimi nerresnicami!

Najbolj čudno pa je, da se klerikalna stranka, ki se vedno baha, da hoče zvišati gospodarsko moč našega ljudstva, zaletava v vašo mlekarne. Če je mlekarne dobra, in če dobro uspeva, je bilo le pametno, da je občinski odbor pripomogel do njene ustanovitve. (Pritrjevanje.) In stranka, ki se ponaša, da je vzela v zakup vso gospodarsko modrost, bi morala biti vesela vašega napredka! Kakor pa vidimo, jo ravno ta napredek strašno peče. Zastopnik klerikalne stranke, dr. Pegan se šopiri zaradi poročstva občine pri mlekarne na Prestranku in vendar je on zastopnik tiste stranke, ki je v deželnem zboru vrgla nad pol milijona svojih »Gospodarski zvezki in naprtila deželi še dva milijona poročstva za ravno isto zvezo! Zato pa so klerikalci najmanj poklicani rogoviliti proti pametnim poročstvom za mlekarne, ki so koristne in prinašajo kmetom dobre dohodke. (Burno pritrjevanje.)

Dr. Pegan pa je nastopil tudi še z nekim drugim orožjem, tudi slabo orožje, ki v očeh pametnih mož ne vzbuja nikakega strahu. To drugo orožje, ki ga v naši politični vojni sučejo deželni odborniki klerikalne stranke je takozvani

politični boj.

Naši nasprotniki hodijo po shodih in tam nastopa dr. Lampe, ki zbranim kmetom na vse mogoe načine zatrjuje, da odslej naprej v naši deželi ne bodo dobivali napredno misleči ljudje prav nobene podpore iz deželnih sredstev. Nastopa tudi dr. Zajc in zagode enako pesem in tudi dr. Pegan je vabil slavniške kmete: »Bodite z nami, če ne, ne dobite od dežele nobene podpore več!«

Najprej samo nekaj splošnih opazk k tej klerikalni pesmi ali bolje rečeno, k temu klerikalnemu čevkanju. Kaj bi rekli, če bi se zmisli okrajni glavar v Postojni, da naj odslej naprej plačujejo davke samo naprednjaki, klerikalci pa nič? Ka-

ko bi govorili o sodniku, ki bi razglasil: Pri meni bo odslej vsak naprednjak pravdo izgubil, dobil jo pa bo klerikalci in naj bodo njegove zahteve še tako krivične? (Veslost.) Kaj bi rekli o takem človeku? Jasno je, da bi bili prepričani, da je norec in spada na Studenec pri Mariji Devici v Polju. (Veslost!)

V čem obstoji mogočnost, da se more človeštvo združevati v velike skupine, kakor so države, in da se more združevati v manjše in najmanjše skupine, kakršna je na primer vaša občina? Načelo, ki mora obvladati vse take skupine, če naj ne propadejo, je načelo pravičnosti. In ravno pravičnost zahteva povsod, da veljajo za vse enake dolžnosti, da pa imajo tudi vsi enake pravice. Kdor plača cesarski davek, ima tudi svoje pravice in med njimi tudi pravico do cesarskih podpor. (Klici: Tako je!) Če bi država urenila deljenje podpor tako, kakor si to predstavljajo naši klerikalci, bi storila hudodelstvo, ogoljufala in osleparila bi posameznike. Nobenega dvoma ni, da bi se država, ki bi se ravnala po načelih naših klerikalcev, ne mogla nikdar vzdržati. Na tako stališče se je pa postavil naš deželni odbor. (Ogorčeni medklici.)

Ne odgovarjal bi, če bi bil g. Štefe ali g. Kregar stopil na dan z omenjenim načelom. Toda nastopili so trije deželni odborniki in so javno prisegali, da odslej noben drug človek ne bo dobil deželne podpore, kakor samo klerikalci. Ker so to načelo izrekli kar trije deželni odborniki, moram smatrati to izjavo za uradno izjavo klerikalne večine v dež. odboru. Toda prihiti moram, da mora deželni odbornik ravno tako služiti pravici, kakor vsak drugi uradnik. Če na proglasa deželni odbornik taka načela, in če se celo baha s tem, da naprednjakom ne da nobene podpore in vse le klerikalcem, potem se s tem baha, da hoče zlorabljati svojo uradno oblast proti vsem cesarskim in božjim postatom. Kdor se na ta način baha, je podoben zločincu, ki je vlomil v tujo hišo in se potem še ponaša, da je kradel. (Viharne pritrjevanje.)

Zalostno je, da so klerikalci padli na tako nizka tla in da se ne zavedajo, da denarja, ki je izročen njihovim rokam sedaj, ko imajo večino v deželnem zboru, niso spravili oni skupaj, ampak vsi davkoplačevalci,

ki imajo vatepadelj tudi vsi pravice do deželnih podpor. Posebno žalostno tudi radi tega, ker se vedno ponašajo, da so oni edina katoliška stranka, da so edini katoličani v deželi.

Gospod dr. Pegan vam je baje pravil, da je bilo v nekem naprednem listu narisano rešnje telo, spodaj pa nočna posoda. Če se je to res zgodilo, potem je naravnost sramota za dotičnega državnega pravdnika, ko je dopustil, da je prišla taka slika v javnost. Za dr. Pegana pa je sramota, če take stvari, ki so se morda zgodile pri kakem listu, izkorišča proti naši stranki, ki s tem nima ničesar opraviti in ki nikomur ne mara trgati vere iz srca. Sicer ne mislim, da je dr. Pegan to nočno posodico vzel iz svoje lastne politične omarice, samo, da bi ž njó agitiral med vami. To bo prej kot ne resnica na celi stvari, drugza pa nič!

Načelam: Pravemu naprednjaku je vera sveta, od duhovnika pa, ki agitira in dela prepire in zdražbo, vera nima nikake koristi. (Burno pritrjevanje.) Pri nas na Kranjskem se vrtikajo v politične boje najbolj naši mladi duhovniki in kaplani, to pa seveda samo zato, ker imajo potuho od zgoraj. Toda prišel bo morda tudi v Ljubljano razsodni škof, ki bo spoznal, da ti mladi ljudje mnogo več škodujejo naši veri, kakor vsi naprednjaki na Kranjskem skupaj! (Pritrjevanje!)

Če klerikalna stranka sedaj nastopa in pravi, da je katoliška, obenem pa razglasa, da ne bo delila nobenemu naprednjaku deželnih podpor, in naj bo ta še tako usmiljenjski vreden, potem smem gospode klerikalce pač upravičeno vprašati: Prihajate, kakšno je pravzaprav vaše katoličanstvo, kaka je vaša vera? Kje je vaša ljubezen do bližnjega, ki jo zapoveduje naša vera? Vaša vera mora pač satanska biti, ker vas uči: sovraži svojega bližnjega, kolikor ti je le mogoče! (Veslost!)

Vera naših nasprotnikov, klerikalcev je tedaj protikatoliška in sram naj jih bo, da so tako slabi katoličani. (Odobranje!)

Ali to večno kričanje, da naprednjakom ni treba upati na nobene deželne podpore, se mi pa končno vidi, da je pravzaprav samo potrata praznih besed. Vse rogoviljenje s temi deželnimi podporami stoji na slabih, lesenih nogah! Te klerikalne

LISTEK.

V soboto.

Spisal F.

V velikem začrnelnem posloppu so stanovali delavci. Okoli in okoli poslopja je bila neprodinna tema; svetilke ali žarnice ni bilo nobene nikjer. Povsod je gospodarila tema. V strugi je bučala in šumela reka.

Temne sence so prihajale in odhajale. Nočno tišino je motil za hip pijan smeh, sirovo petje, tudi ženski in otroški jok, potem pa je bilo zopet vse tiho. Le zdajzda se je začel šepet delavca in delavke, ki ju je družila ljubezen; pomešal se je z mrmljanjem vode, ki je hitela naprej.

Vstopil je. V veži je bilo tema, ali noga je bila vajena; ni se nikamor zadel. Suha, koščena roka je tipala po mokrem zidovju in zadela ob ključko. Nizka, široka vrata so se škripale odprla; v sobi je bila tema. Zato je posvetil. Svetloba žveplenke je padla po stenah in ležiščih. Črne postave so ležale na umazanih blazinah. Nekdo se je zbudil in se obrnil na drugo stran; slama je zašumela. Zopet je bilo vse tiho. Mir je bil v sobani, ki je bila širna in prostrana.

Prižgal je svečo in sedel na kovčeg ob ležišču. Saj prava postelja ni bila. Na deskah je ležala trda blazina, ob vznožju je bil zviti nečeden koc.

Naslonil se je ob ležišče in si ogledoval napete roke. Bila je sobota. Ves teden je kopal v jami, dan na dan; danes pa je sobota in jutri je nedelja. Nejevoljen se je otresel misli, da ob nedeljah ni dela in ne plače. Dosti je šest dni, si je mislil. Šest dni je dela, od ponedeljka do sobote, v soboto je plača, v nedeljo pa je praznik dela. Vsakdo praznuje svoj dan, zakaj ga ne bi delavec?

In izvlekel je izza srca ruto, premočeno z znojnimi kapljami. V njej so bili skrbno zaviti sadovi znoja in potu: trdo zaslužen denar.

Sladko čuvstvo ga je objelo. Z ljubeznijo in skrbjo je polagal goldinar za goldinarjem; pet jih je bilo. Zopet je iznova začel in zopet je štel, a goldinarjev je bilo vedno pet, ves zaslužek celega tedna.

Vrata so se odprla. Omahuje je vstopil drug delavec. Poznalo se mu je, da ni več trezen. Glasno je ropotal z okornimi čevlji in se zadeval, zdaj v steno, zdaj zopet ob zaboj. Delavci so se predramili; začeli so pomalem kleti in se obračati. Dolg, izsušen delavec je planil pokonci in izginil. Hladen zrak je zavel po sobani; planile sveče, ki je bila lojevca, je vzplapolal in zadisalo je po loju.

Omahnil je vznak na svojem ležišču in zaprl oči. Bilo mu je neizmerno prijetno. Pred očmi so se mu ponavljali dogodki. Polna soba pivcev, gost dim, da se komaj vidi, na mizah vrčki, steklenice, bujne natakice, in zdaj plačuje z goldinarji

— za nazaj in za danes. Danes ima denar, cel teden ga ni bilo. Položi natakarice roko okrog pasa. Ne brani se mu; danes ima denar, danes je njegova.

Odprl je oči in ga videl, ko je sedel in prešteval. Bral mu je srečo na obrazu, gledal mu je na ustnice, ki so štele: eden, dva, trije, štirje, pet . . . eden . . . Zarenčal je sam pri sebi: »Pes, skopuh, ne boš nesel v grob, hudič te bo trgal! Sam hudič!« Premagal ga je spanec; v zavisti in nevoščljivosti je zatisnil oči.

Tudi oni je legel in upihnil svečo. Tema se je naselila. Iz veže so se čuli glasni koraki; po sobani je odmevalo glasno dihanje.

Trudno oči so se zgenile, zazibal se je v težek sanj.

Nesel je vrečo, polno denarja. Težka je bila, a vendar je nesel z lahkoto; kdo bi ne nesel, kdo bi se branil denarja? Naenkrat pa se je odprlo dno in denar se je začel izsipati na vse strani. Srebrni goldinarji in zlati cekini so se trkalikali po vseh kotih, bankovce je odnašal veter. Bolj k je tiščal, bolj je letelo in padalo. Kmalu bo konec, kmalu bo vreča prazna; ničesar ne bo. On pa se je bal konca, bal se je tistega trenutka, ko bo vreča prazna, brez donečih tolparjev. Tolparji so padali in se širili na vse strani, nikdar ni bilo konca, strah pa je postajal vedno večji in večji . . .

Mrzel znoj mu je oblił čelo.

Nad starim posloppom je zablešal mesec. Zvezde so sanjale na nočnem nebu. Semintja je švignil utrinek in se izgubil.

Poslopje je bilo v temi. V strugi se je zrealil na vodi blede nebeški pastir. Voda je bežala v hitrem teku. Delavci so spali. —

Miklavž.

Mirko Muršec.

(Konec.)

Pa sveto pismo že piše: »In žena bo zapustila očeta, mater in dom ter sledila možu — izvoljencu sreca,« in tudi pri Živki je prevladal glas srca otroško poslušnost. Našla sva se zopet in znova so se vzbudili v meni vsi moji že pokopani upi in nade, znova sem počel živeti.

Med tem mojim nihanjem med trenutki veselja in muk je prišel Miklavžev večer, dan, ki ga ne bom pozabil nikdar!

V Zapolju je bila udomačena navada, da nastopi na ta dan vsako leto sveti Miklavž s svojim spremstvom in obdari ubogo deco. Vso prireditve so prepustili tokrat meni in jaz sem izbral med drugim Živko za angelja, sam pa sem predstavljal hudiča.

Še danes laskate Živki, da je lepa žena, a če bi jo videli takrat, pred petnajstimi leti v angelskem kostumu, bi se mi prav nič ne bili čudili,

da sem bil skoraj zblaznel, ko sem je gledal. Zavita je bila v belo tuniko, kar se je povzdignilo vse bolj alabastro belo polt njenega baržunastega obraza, navdahnjenega z lahno rdečico, njeni duhteči kodrasti lasje so bili razpleteni in se sipali ko zlato po beli obleki, njene globokomodre oči je obdajal sladk sijaj, rečem vam, v nobenem nebeškem bitju ne more biti združene tako harmonično toliko nežnosti in lepote, kakor je je bilo pri moji Živki. Ko sem ji smel naravnati in popraviti njene kodre in jo voditi za roko v čitalniško dvorano k nastopu, takrat sem bil naj srečnejši in ne bil bi zamenjal svojega umazanega luciferjevega kostuma tudi ne s kraljevim purpurjem.

Po dovršenem sporedu pa, ko sva bila par trenutkov neopažena, in se mi je zahvalila Živka za poslano darilec, sem jo nalahno objel krog pasu, sklonil se k njej in ji rekel: »Živka, ne zahvaljujte se mi za take malenkosti, saj veste, da vam rad žrtvujem vse, kar imam, zahtevajte moje življenje pa vam je na razpolago, zahtevajte, da pretrpim za vas tisoč smrti in še Boga bom hvalil, da smem, tako vas ljubim!« Nasmehnila se mi je ljubko, da mi je pretresel njen usmev srce, spregovorila same besedico »Janko« in že sva se poljubovala, poljubovala kakor bi hotela pomešati s temi poljubi ves ogenj najine dolgo prikrita vroča ljubavi, ka-

grozje so strah, ki ga od strani nič ni, v sredi pa tiči nesnatna oseba dr. Pegana. (Smeh!)

Poglavitne deželne podpore so take, h katerim država prispeva s velikimi vsotami!

Mogoče je, da sklena klerikalna večina, da nobena napredna občina ne dobi deželne podpore; toda če pride to vladu do ušesa, tega nikdar ne bo mogla in smela trpeti. In videli boste, da bo dr. Pegana kaj hitro prišla za uho in konec bo njegove alove! Kulturna država mora svojim državljanom popolnoma enako deliti pravice, kakor nalaga vsem enaka bremen! Država ne more razporediti podpor po Peganovemu vplivu, sicer bi zavladala po nji prava anarhija.

Na drugi strani pa so deželne podpore tudi take, da so v korist celim občinam; a v nobeni občini ne prebivajo izključno le napredni, da bi bili samo ti prizadežani, da bi dežela svojo podporo. Če bi klerikalni občini Slavini ne dali podpore, ker je napredna, ne bi s tem zadeli samo vas, ki ste se tu zbrali na shodu, marveč tudi druge klerikalne moče. (Pritrjevanje.)

Njih grozja je tedaj dvorezen nož, ki ne zadene samo naprednja, kov in neodvisnih kmetov, marveč ki obreže tudi njih pristaše, kateri danes se prisegajo na župnika in če treba tudi na farovžku kuharico! (Veselo!) Zato pa besede dr. Pegana nimajo posebne veljave, ker bi aresnicenje njegove grozje obrezalo ravno tako Stirna in Penketa kakor enega ali drugega izmed vas. Konec pa bi bil ta, da bi tudi oni, ki danes se prisegajo na klerikalce, začeli sovražiti dr. Pegana. To morajo končno izprevideti tudi klerikalci sami in potem se bodo prepirali, da je bila vsa njih volilna agitacija z deželnimi podporami sama šušmarija. (Pritrjevanje.)

Sedaj preidem k zadnjemu ali zelo tehtnemu poglavju. Mogoče je namreč, da klerikalci res ne bodo dajali podpor. Lepo se sliši, če pravi kdo: »To in ono bom dal! Ali tisti, ki tako govori, ne sme poseči v prazen žep! Kaj hoče potegniti iz njega, če ni drugega notri, kakor morda kak star robec? Iz praznega žepa gotovo ne more privleči ničesar. Bojim se, da je danes naša deželna uprava precej blizu trenutka, ko se bo dala skoraj primerjati s praznim žepom.

Če tedaj pravi dr. Pegana, da ne bodo dali ničesar, to še ni tako grozno, ker vemo, da iz praznega žepa ni mogoče privleči cekinov!

Velika razlika je v enem oziru med naprednjaki in klerikalci. Mi hočemo v deželnem gospodarstvu napredek ali ta napredek naj koraka polagoma in v razmerju z dež. sredstvi. Takoj, ko so prišli klerikalci na krmilo v deželi, je hotel njih finančni minister pokazati, kako tiči da so, da znajo vse. Ne rečem, da so denar vede zapravljali, mirno pa lahko trdim, da je deželni odbor izdal dal nar. ne da bi se mu bil količjak smilil. Velike vsote je izdal in nič ni mislil, kako in kje bi dobil pokritje za te velike izdatke.

In danes smo prišli tako daleč, da je dežela v velikih denarnih stiskah. Proračun za leto 1912 za deželo Kranjsko je napravljen in v tem proračunu je izkazano, če porabi dežela prav vse svoje dohodke, da ostane nepokrit primanjkljaj, ki znaša,

kor bi se hotela odškodovati z njimi za vse prestano trpljenje. Poljubljani sem njene zlate lase, rožnata lica, usta in oči in da se mi ni izvila nalahno iz mojega objema, bil bi jo zadušil s svojim poljubovanjem.

Zagotovljen sem bil tedaj Živkinega srca, zasijalo je tudi meni zlato solnce srečne ljubavi, rešen sem bil vse negotovosti, a začela se je druga bojazen, drugi dvomi, nastalo je pereče vprašanje, kaj porečejo k temu njeni starši.

Vedel sem v naprej, da se bodo protivili najini zvezi, ker sem jim bil prebog in zato sem napel vse svoje sile in vso svojo energijo, da bi si zboljšal gmotno stanje. Zavest, za kako ceno se borim in peham, mi je slabila trud in me navajala k novim naporom in še k vse večji vstrajnosti. Ljubezni ne pozna zaprek in ovir, ne časovnih ne drugih, z Živko sva bila mlada, lahko sva čakala in ko sem si čez par let vstvaril trajno eksistenco, pa sem lahko stopil brezskrbno pred Živkine starše, poposrit njene roke.

Dovolili so v najino zaroko, podelili nama svoj blagoslov in ko je praznoval od časa mojega prihoda v Zapolje sveti Miklavž svojo čisto obletnico, pa je našel združeni dve najsrčnejši bitji, kar sva ostala do današnjega dne.

Sveti Miklavž nama je še enkrat pokazal svoje pokroviteljstvo in nama prinesel, ko je praznoval prihodnje leto zopet svoj god, najinega sinka ter podaril s tem Živki največjo srečo, katere more biti deželna žena.

Poročena sva že nad devet let, a

po priznanju delovnega glavnega pl. Šukljeta samega, celih 1.400.000 K. To povejte dr. Peganu, če pride še enkrat strahit med vas s praznimi šepi, da ima dežela za leto 1912 nepokrit primanjkljaj 1.400.000 K.

Vprašamo pa sedaj, ali bi mogla dajati dežela, ki je kot gospodar v velikih škripcih kaj znatnih podpor? Mislim, da ne bo mogla dati veliko, ker je sama potrebna največje podpore! (Pritrjevanje.) Te podpore, ki jih klerikalci obljubljajo, osiroma groze, da jih ne bodo dali, so tedaj kakor dim, ki se razleže v nič in silno neupametni so oni ljudje, ki verujejo v te podpore. Zatorej naj te večne litanije o deželnih podporah že enkrat ponehajo!

Sploh je zelo čudno, da smo dobili pri tem volilnem redu, ki so si ga prikrojili klerikalci, sploh kako občino v napredne roke. Pokazalo pa se je, da so se klerikalci uračunali in da je začelo prebivalstvo naše dežele tudi po deželi samostojno misliti. Celolo v Dobropoljah, domači občini poslanca Jakliča, so klerikalci komaj zmagali in celo v najmanjših občinah se je že pojavil odpor proti tlačanstvu, ki je zahtevalo duhovniki od kmeta. O tem bi morali voditelji klerikalne stranke razmišljati, mesto da z deželnimi podporami vganjajo vsakovrstne kozlarije po deželi.

Govornik kritizuje deželno gospodarstvo, ter izraža bojazen, da časi, ko se bode morala deželna doklada povišati za 50% morda niso tako oddaljeni.

Govornik popisuje nevarnosti, ki prete deželi, če se bo njeno gospodarstvo vodilo s tisto strastno hitričo kakor se vodi dandanes. Dalje se peča obširno z deželno elektrarno, od katere Notranjska ne bo imela nikake koristi, pač pa plačila, če bi dr. Lampetovi rentabilitetni računi skupaj padli, kakor poslopje, ki se je zidalo brez fundamentov. Res so nastopili časi, ko se bo moral kmet brigati, ne toliko za deželne podpore, kakor za deželno gospodarstvo samo. To gospodarstvo bo moral naš kmet kontrolirati, če ne bo zdihoval pod deželnimi nakladami bujše kot Kristus pod križem, katerega je nosil na goro! Da bo pa kontrola mogoča, nastopiti mora od farovža neodvisni kmet!

Dolgotrajno ploskanje, ki se skoro ni hotelo poleči, je sledilo govornikovim besedam, nakar je župan g. Križaj po kratkih zahvalnih besedah zaključil nadvse dobro uspešno shod.

Manifestacijsko zborovanje 30 slovenske docenture na češkem vseučilišču v Pragi.

Praga, 1. decembra.

Slovenski vseučiliški odsek v Pragi je sklical večeraj v četrtek manifestacijski shod za slovenske stolice na praški univerzi. Velika dvorana »Akademijec« je bila do zadnjega kotička zasedena. Med zborovalci smo opazili rektorja češke univerze, dvornega svetnika dr. Čelakovskega, prof. dr. Heyrovskega, prof. dr. Polivko, prof. dr. Choudonskega, zastopnika praške občine dr. Funka, prof. dr. Kadlca, prof. dr. Schrutza.

doslej nama še niso zatemnile obzorja megle, meglice pa prežene takoj skupna ljubezen in blagostanje.

Vidite tedaj, dragi prijatelji, da ne obožujem zastoj nebeškega svetnika Miklavža, ki mi je pripomogel s svojo protekcijo do izpolnitve vseh mojih najsrčnejših želj, ki me je uvrstil med redko vrsto onih, ki lahko mirno in brez fraze rečejo: »Srečen in zadovoljen sem!«

Vse leto pa sta mi najljubša in največja praznika Živkin god in Miklavžev večer in dal Bog, da bi še mi dolgo ostala.

Solza je zalesketala Kremenu v oči, ko je končal svojo povest.

Pa rosne so bile še ene oči!

Proti koncu Kremenovega pripovedovanja se je bila povrnila gospa Živka, a ko je opazila ob svojem vstopu vse obizirje verno zamaknjeno v Kremena, obstala je neopazena in slišala tako konec mozeve povesti.

Ko je končal, je pristopila molče k njemu, podala mu roko, ta jo je lahko in pobožno stisnil in vsi navzoči so bili prepričani, da sta si omladila s tem zopet vnovič svojo ljubezen, obnovila vnovič brez besed, prisrčne medsebojne harmonije in ljubavi.

Trenutna tišina je nastala med navzočimi, vsi so molčali pod vtiskom tega svečanega trenutka; molčal je celo sicer vedno sarkastični zdravnik.

Zakonca Kremen sta se kmalu nato poslovila, tudi drugi gostje so se razšli in tako je minul v trgu S. prirejen Miklavžev večer.

V obilnem številu je bilo zastopano češko dijaštvo, organizirano v »Svazu češkoslovenskega študentstva«, »Antoninu Čičku« in »Svepomoci«, da ni manjkalo bratov Hrvatov in Srbov, se razume od sebi. Navzoči so bili še slovenski docent dr. Mihajlo Rostohar, državni poslanec ljubljanskega mesta dr. Vladimir Ravnihar ter znani Srb Adam Pribičević. — V imenu vseučiliškega odseka je pozdravil navzoče tov. Kosi ter podelil besedo tov. Jurečku. Naslikal nam je zgodovino boja za slovensko vseučilišče, dokazoval, da smo Slovenci zreli za univerzo, naš jezik je dovolj razvit, naša literatura, tako leposlovna kakor znanstvena, se upošteva tudi pri drugih narodih. Toda kljub temu nam vlada nece ugoditi, ker tega Nemci ne dopuščajo. Toda mi ne odnehamo od svojih zahtev: delovati moramo na to, da potom gospodarstvenega, kulturnega in političnega zblizanja z brati Čehi dosežemo, kar nam po zakonu gre. Prvo, kar moramo storiti, je to, da skrbimo za učne moči, ki naj bi se habilitirale na češki univerzi v Pragi. Dolžnost vlade je, da nas pri tem podpira. Ustanovijo naj se na češki univerzi slovenske docenture — to je edino primerna pot v doseg našega cilja. Upamo, da nas bo pri tem stremljenju podpiral sl. proforski zbor, praška občina, češko dijaštvo in češka javnost sploh.

Nato je govoril tov. Vane Radej. Poudarjal je razliko med življenjem v nemških vseučiliških mestih in med življenjem v Pragi. Tam vlada burš in slovenski dijak mora molčati. V Pragi je brat med brati. Tudi z gmotnega stališča je boljše študirati v Pragi, nego na Dunaju ali v Gradcu. Na praški univerzi so dani vsi pogoji, da lahko vsak Slovenec napravi svoje izpite z izvrstnim uspehom. Vse slovensko dijaštvo naj se torej koncentrira v Pragi — to bodi naša parola, kajti potem bo vlada primorana, upoštevati našo zahtevo po slovenskih docenturah! Odločno pa protestiramo proti klerikalnemu rovarjenju napram Pragi — z docenturami v Krakovu bi nam ne bilo nič pomagano. Naša zahteva je in bo: slovenske docenture v Pragi! Razviti moramo obširno akcijo za Prago, pri tem pa nam mora stati ob strani vsa slovenska javnost, podpirati mora v prvi vrsti praško dijaštvo, ki bi je boj za največje kulturne ideale slovenske.

K besedi se oglasil nato državni poslanec dr. Vladimir Ravnihar. S svojo navzočnostjo na današnjem zborovanju hoče pokazati, da danes ne gre za mladostne sanjarije, ampak za živo potrebo slovenskega naroda. Odkar smo izgubili slovenska predavanja na graškem vseučilišču, smo danes na zborovanju praškega dijaštva prvič zopet na realnih tleh. Najboljša pot, da dosežemo kdaj svoje vseučilišče, so brez dvoma slovenske stolice na češki univerzi v Pragi. Ko smo enkrat dosegli to, smo dosegli vse! Vlada nam mora izpolniti naše zahteve, kajti mi ne zahtevamo ničesar drugega, kakor to, kar smo že imeli! Pred 60. leti nam je vlada dala to, česar nam danes, ko smo kulturno, gospodarsko in politično mnogo bolj razviti, kakor takrat, nece dati. Toda mi ne odnehamo od svojih zahtev — kar imamo, to smo si izvojevali sami proti volji vlade in Nemcev, z lastno močjo in z lastno silo — doseči moramo tudi slovenske stolice na češki univerzi v Pragi in z njimi samostojno slovensko vseučilišče!

Dolgotrajno ploskanje je sledilo krasnim besedam edinega zagovornika slovenskega vseučiliškega vprašanja v slovenski delegaciji. Z velikim zadovoljstvom in veseljem smo vzeli na znanje obljubo gospoda poslanca, da ga bomo videli še večkrat med sabo v zlati Pragi.

Za dr. Ravniharjem je prosil besede g. Ježek kot predsednik »Svaza češkoslovenskega študentstva« ter v temperamentnih besedah zagotavljal Slovence odkrite in močne podpore od strani češkega dijaštva. Vaše težnje so naše težnje in bodite uverjeni, da bo stalo češko dijaštvo v boju za vaše kulturne zahteve kakor en mož z vami!

Burno pozdravljen se je dvignil nato rektor češke univerze dr. Čelakovský. — Slovenci so narod, ki zaslužijo že vsled svojega jezika občno pozornost, jezika, ki ga Slovenci tako ljubijo, da se mu le težko izneverijo. V tem oziru imajo Čehi respekt pred Slovenci. Vi ste naši bratje in mi vas ljubimo, kakor brate — zato pa smo tudi dolžni, da vam pomagamo, kjer je potrebno. Bodite prepričani, da smo z vsem srcem in z vso dušo na vaši strani v vašem težkem boju za slovensko vseučilišče. Tudi jaz sem mnenja, da so slovenske docenture na češki univerzi, ki je mati večine srednjeevropskih vseučilišč, najboljše sredstvo za samostojno univerzo slovensko. Toda biti ne smemo iluzionisti! Obetaja namreč zakon, da je učni jezik na češki univerzi izključ-

no češki, zakon, ki je stal Čeha mnogo bojev, predno so ga dosegli. Toda našla se bo pot kljub temu zakonu, da se dosežejo slovenske docenture. Mi vas bomo podpirali do skrajnosti, kajti vedite, da nimate na svetu bolj-ših, odkritorenejših prijateljev in bratov od nas Čehov! Na zdar!

Odobravanja ni hotelo biti konec, vedno iznova so se glasili »Zivio« in »Na zdar« - klici. Vtiak, ki ga je napravil govor reprezentanta češke univerze, je bil nepopisen.

V imenu srbskega in hrvaškega dijaštva je pozdravil shod tov. Ostojčić, zagotavljač Slovence bratskih simpatij v boju za slovenske stolice na praški univerzi.

S tem je bil dnevni red zborovanja izčrpan in tov. Kosi je predlagal sledeče resolucije, ki so bile soglasno sprejete:

Slovensko dijaštvo, zbrano dne 30. listopada l. 1911 na češki univerzi, zahteva:

1. da se zaeno z italijansko vseučiliško predlogo načeloma reši tudi slovensko vseučiliško vprašanje;
2. da se provizorično ustanove slovenske stolice na češki univerzi v Pragi;
3. pozivlja slovenske poslance, da od vlade izposlujejo, naj poskrbi za to, da se bodo mogle izvršiti priprave za slovensko vseučilišče na češki univerzi v Pragi, ki se je po sedanjih izkušnjah izkazala kot za to najprimernejša;
4. obsojamo neutemeljeno gonjo od slovenske klerikalne strani proti češki univerzi v Pragi;
5. pozivljamo slovensko javnost, da kar najzadaneje podpira tukajšnje slovensko podporno društvo, ker s tem konkretno podpira naše stremljenje po slovenski univerzi.

Na zborovanje so došli sledeči pismeni in brzojavni pozdravi:

Praga. — Zahvaljujoč se Vam za vaše prijazno vabilo k manifestacijskemu zborovanju za slovenske stolice na staroslavni češki univerzi, dovoljujem si Vam naznaniti, da je bil delegiran občinski svetnik dr. Viljem Funk, da se kot zastopnik kral. glavnega mesta Prage udeleži shoda. Zeleč Vam obilega uspeha, ostajam z odličnim spoštovanjem popolnoma vdani Vam dr. G. Groš, župan kral. glav. mesta Prage.

Smilchov. — Prisrčno se zahvaljujem za laskavo povabilo k današnjemu manifestacijskemu zborovanju za slovenske docenture. Jako rad bi se ga udeležil in obžalujem tem bolj, da mi je nemogoče. Zato prosim, da blagovolite mojo odsotnost opravičiti in želim Vam mnogo sreče k izpolnitvi te tako važne in meni simpatične zahteve, s katero dosežete obenem lastno slovensko univerzo. Sprajmite zagotovilo moje prijateljske naklonenosti. — Univ. prof. dr. Drtina.

Ljubljana. — Veseli me, da sklicujete manifestacijsko zborovanje za slovenske stolice na češki univerzi, ker bode to zborovanje gotovo oživilo v slovenskem narodu zanimanje za prevzeto to zadevo ter tako morebiti pripomoglo, da se stvar reši nekoliko hitreje. Proseč Vas, da gospodi zborovalcem izročite moje pozdrave, ostajam z odličnim spoštovanjem vdani — Ivan Hribar.

Gradec. — Manifestacijskemu zborovanju praškega dijaštva za ustanovitev slovenskih stolic, izraža akademično tehnično društvo »Triglav« svoje simpatije ter želi mnogo uspeha.

Gradec. — V duhu z Vami želim skorajšnje ugodne rešitve praškega provizorija. — Taborc.

Dunaj. — »Slovenija« želi shodu najlepšega uspeha in se v polni meri pridružuje njegovim zahtevam. — Virant.

Gorica. — Akademično društvo »Adrija« v Gorici se pridružuje manifestaciji praških tovarišev.

Trst. — Bratskima društvoma želi najboljši uspeh v boju za našo glavno kulturno zahtevo — »Balkan«.

Trst. — Tržaški Slovenci pozdravljajo zborovalce, ki dvigajo glas za slovensko kulturno zahtevo in zahvaljujejo bratski narod češki za dejansko pomoč za nje izpolnitev. — Politično društvo »Edinost«.

Ljubljana. — Bratske pozdrave shodu, borečemu se za ustanovitev slovenskih stolic v Pragi. Le tako dosežemo svoj cilj: lastno univerzo v beli Ljubljani. — Akad. društvo »Prosveta«.

Po končanem shodu, ki bo na vsak način mnogo pripomogel k ureditvi naših stremljenj, se je vrnil na čast državnemu poslancu dr. Ravniharju prijateljski sestanek v hotelu »Zlata husa«. Med navdušeni mi govori, petjem in tamburanjem smo se ločili od gosp. poslanca, s iskreno željo, da nas kmalu zopet počasti s svojo navzočnostjo v zlati Pragi!

Fedor Gradišnik.

Italijansko-turška vojna.

S tripolitanskega bojišča.

Iz Dehibata je dobilo turško vojno ministertvo 4. t. m. sledeče poročilo: Včeraj ob enajstih dopoldne je napadlo 30.000 Italijanov Turke pri Ainzari. Na obeh straneh so bile velike izgube. Turki so se morali umakniti.

Iz Tripolisa včeraj oficijalno poročajo: Ponoči se ni dogodilo nič novega. Italijanska bojna ladja »Liguria« je v vspehom bombardirala vas Tadjuro ter jo razdajala.

Nadalje poročajo iz Tripolisa, da so v nedeljo popoldne ob štirih slavnostno izročili zlate kolajne 11. bersaljerskemu polku in 84. pašpolku.

Vprašanje Dardanel.

V dobro poučenih petrograških krogih ne verjamejo vestem, da bo Rusija znova na dnevni red spraviti dardanelsko vprašanje. Rusija želi, da se dardanelsko vprašanje v tem zmislu reši, da bi smele skozi Dardanele pluti samo vojne ladje držav ob Črnem morju, zahteve pa ne more staviti z ozirom na perzijsko vprašanje in z ozirom na Anglijo.

Italijanske vojne ladje v Egejskem morju.

Iz Soluna uradno poročajo: V soboto ponoči so priplule štiri italijanske vojne ladje k obali polotoka Halkidike in so odplule na to proti rtu Karaburnd pri Solunu, kjer so dalj časa z metalci luči razsvetljevale ondotne utrdbe. Vojne ladje so se oddaljile v smeri proti Athosu in so tudi obalo pri rtu Apononija z metalci luči obsvetile.

Vprašanje izгона Italijanov.

Turški ministri svet se je večeraj zopet bavil z vprašanjem izгона iz Turčije. Po obstoječih dispozicijah bo ministertvo odredilo, da se najprvo izžene Italijani iz Soluna. Vladni krogi se namreč boje, da se ne bo turško prebivalstvo vznemirilo zaradi italijanskih vojnihih ladij, ki križajo pred Solunom, ter pomorilo ondotne Italijane.

Politična kronika.

Za kandidata za hrvaški sahor so postavili v Požegi na velikem volilnem shodu bivšega podbana Čuvaja.

Bolgarsko sobranje je dovolilo izreden kredit 3.800.000 frankov za municijo, ki jo je Bolgarska naročila pri neki avstrijski firmi.

Po avstrijskem receptu se dela sedaj tudi ruska politika. Reakcionarni politik Nikolskij je imel pred par dnevi predavanje o Stolypinovi politiki, katerega se je udeležilo tudi mnogo odposlancev ruske dume. — Predsednik je bil knez Rostovski. — Nikolskij je ostro kritiziral Stolypinovo delovanje in ga je imenoval kratkovidno policijsko kreaturo, ki je skušal pravno organizacijo z denarnjem podkupiti. Ko je Nikolskij zapustil dvorano, je stopil poslanec Markov k njemu in ga vprašal, zakaj prinaša take stvari v javnost, v tem da tiči gotova brezstidnost. Nikolskij je nato udaril Markova s pestjo v obraz in tudi Markov se je lotil Nikolskega. Nato so spravili oba narazen. neka elegantno oblečena dama visoke aristokracije je pri pristopila k Markovu in mu prisolila s klicem: »Doli s Stolypinovimi prijatelji!« par krepkih zašusnic.

Ruska diplomacija pripisuje prihod bivšega avstro-ogrškega poslanca grofa Berchtolda na carski dvor velik pomen. Diplomatični krogi so mnenja, da ima grof Berchtold zelo važno politično misijo, zlasti da uglaadi politične razmere med obema državama in uredi srčno razmerje med Rusijo in Avstrijo, katerega predpogoj je seveda ta, da odstopi grof Aehrenthal.

Konec Perzije je baje dogovorjen med Rusijo in Angleško. V Perziji vladajo razmere, ki jih ne more trpeti niti Rusija, niti Angleška, vsa država je v taki anarhiji, da se je bati vsako uro krvavih dogodkov. Lakota vlada celo v glavnem mestu in vsako uro se ponavljajo krvavi izgredi. Vlada, oziroma kabinet je demisioniral in regent pobegnil, da ne veda, kje je. V londonskem zunanem uradu se že pripravljajo na razdelitev Perzije, od katere bi dobila en del Rusija, drugi del pa Angleška. Tudi Turčija naj bi dobila pri uravnarju meja na zahodu nekaj dežele. Dobro informirani ruski politiki zatrjujejo, da bo Rusija že v najkrajšem času proglasila svoj protektorat nad severno Perzijo. Perzijsko vprašanje pa utegne prineseti še druga presenečenja. Kakor zatrjujejo v Carigradu, Turčija ne bo brezdolno gledala, kako bodo razkosali Perzijo, marveč bo,

kljub temu, da ima dovolj opravka z Italijo, nastopila proti Rusiji in morala tudi proti Angliji. Ze sedaj se pripravljajo Turčija, poslata proti Perziji 6. armadni zbor, četudi je obveščena o tem, da bo zahteval ruski poslanik kot odgovor na tako postopanje odprtje Dardanel za ruske vojne ladje. Ruski vojaški krogi so mnenja, da vojaštvo, ki je namenjeno proti Perziji, ne bo zadostovalo.

Postavodajne korporacije na Portugalskem so si izvolile večeraj svoje predsednike. V komori je bil zopet izvoljen za predsednika Aresto Branco, v senatu pa Braamkamp Freire.

Bivšega portugalskega ministra Azevedo so zaradi monarhističnih stremeljenj predvčerajšnjim aretirali in ga obtožili zaradi veleizdaje.

Iz Šangaja poročajo, da sta podkralj Chang in tatarski general Tihling, ko so kitajski revolucionarji zavzeli mesto Nanking, pobegnili v nemški konzulat. Iz Honkonga je 200 moč angleške pehote na potu v Hankov.

Štajersko.

Prestavljen je dež. sodišča svetnik in predstojnik okrajnega sodišča Jože Roth iz Marenberga v Celje.

Iz Celja. V soboto je uradoval pri vplačilnici za poštno nakaznice neki možakar, ki se je prav nevljudno obnašal proti slovenskim strankam. — Moža je zlasti silno razburjala slovenska govorica in slovenski naslovi so mu hudo bodli v oči. Za danes opozorimo samo gosp. vodjo, naj tega predzreča nekoliko pouči, da se ima v dvojezičnem c. kr. uradu obnašati proti slovenskim strankam dostojno in vljudno. Tona, ki je običajen po celjskih nemških oštarijah in med poučnimi nemškimi barabami, kadar izživajo, nismo voljni v uradu prenašati.

Iz Celja. (Sprememba občinskega volilnega reda na Štajerskem.) Štajerski občinski volilni red ni baš eden od najmodernejših. In še ta velja le za knjičke občine in trge ter mesta brez lastnega statuta, v Ptuj, Celju itd. pa imamo staromodne občinske volilne rede, ki naravnost kriče po reformi. Stranka, ki je na krmlu, ve že vsa sredstva uporabiti, da oni volilci, ki bi morali javno voliti po svojem prepričanju, ostanejo doma. Jasno je, da Slovenci sedaj še ne dosežemo lahko avtonomije za Spod. Štajer, če pa naši klerikalni poslanci hočejo storiti spodnještajerskim Slovincem kako dobroto, naj ne odnehajo poprej z obstrukcijo, dokler večina ne privoli v reformo občinskega volilnega reda na deželi in v mestih z lastnim statutom. Prepričani smo, da bi Slovence pri takem njihovem stremeljenju prav radi podpirali socialisti in nemški klerikalci. Reforma občinskega volilnega reda — o obliki še lahko govorimo — bi naj odslej ne izginila več z našega programa. Spodnještajerske občine morajo dobiti tako lice kakor ga v resnici imajo, tudi v občinskem zastopu. Nemški nacionalci bodo sicer upili, ker se boje za svoje zadnje postojanke — ali njihovo večino v deželnem zboru bo kmalu vzel vrag in potem se bo sklepalo in odločevalo o občinski volilni reformi morda — brez njih.

Iz Središča. (Križev potpoalancov Ozmece in Brenčiča.) Malo je presenetilo nas tržanje in gotovo tudi sosedo, ko so slišali, da mislita zborovati Ozmece in Brenčič pri »Farbarju« v Središču. Središki kaplan je dobil prostore šele na zatrdilo, da se Zinko s shodom strinja. Ni pa povedal, ali vpokoj duhovnik ali župan Zinko. Gostilničar je mislil župana in je dal dovoljenje za prostore, katerega pa je umaknil, ko je izvedel, kako stvar stoji. Doživeli smo gotovo prijazno dejstvo, da je delal celo »Slovenski Gospodar« reklamo za — napredni shod pri Venigerholecu, ki se ga je takoj sklicalo. Nato je skušal kaplan pregovoriti gostilničarja Rakuša v Obrežu, da bi dal svoje prostore za Ozmece - Brenčičevo komedijo. Rakuša »se ni mogel odločiti« do — nedelje, ko je dal oznaniti pri cerkvi, da v njegovi hiši ni in nikoli ne bo prostora za Brenčiča. In tako je našel Brenčič in njegov tovariš Ozmece srečno zavetje v zakotni štajercijanski Marčičevi krčmi v Obrežu. Tam sta možakarja zbrala nekaj moških, večinoma Šalovčanov in celo Marijino družbo ter zborovala. Ozmece se sedaj ne bo več treba bati, da bi ga ormoški Kautzhammer hudo gledal pri sejah okrajnega pomožnega odbora, Brenčič pa je s tem izkazal lepo hvaležnost »Štajercijancem«, s čijih pomočjo je bil izvoljen. Ugleda Ozmece in Brenčiču to žalostno beračenje zborovalnega lokala in zborovanje v štajercijanski šnopariji pri nas gotovo ni povišalo.

Iz Ormoža. Naš otroški vrtec Ciril - Metodove družbe obdaruje dne 8. decembra 1911 popoldne po večer- nica svoje male v prostorih ormoške čitalnice. Na sporedu so deklaracije, dvogovor, prizorček »Pridna Metka«, predavanje družbinoga potovalnega učitelja Iv. Prekoraška in končno obdarovanje otrok. Vabljeni so poleg staršev seve tudi vsi drugi zavedni Slovenci in Slovenke. Pridite mnogostevilno.

Iz Ormoža. Čujemo mnogo pritožb proti zagrozenosti političnih uradnikov in proti krivicam, ki se nam gode pri ptujskem okrajnem glavarstvu. Mnogo smo si pa tudi, kakor mnogokje drugod, krivi sami. V našem okraju sta le dve občini, ki ne sprejemata nobenih nemških dopisov, to je Središče in Lahonci. Drugi župani uradujejo sicer slovensko, ali sprejemajo vendarle nemške dopise, četudi nanje odgovarjajo slovensko. Naj bi naši politični voditelji vzeli to stvar resno v roke in podučili občine in župane, da s primernimi sklepi in železno doslednostjo preprečijo vsako nemško dopisovanje okrajnih glavarstev občinam. Pa tudi v župniščih bi naj te sklepe upoštevali!

Iz Slovenskih goric. (Vesela zgodba.) V eni tukajšnjih far je živel in deloval mlad kaplan, ki se je pri volitvah mnogo trudil za Brenčiča, vodil Marijine družabnice in grozil s prižnice liberalcem z večnim ogujem in peklenjskimi mukami. Klátil se je rad ponoči okrog in ko je došel v župnišče nazaj, mu je došla odpirat čedna župnikova dekla. Kuharici, stari in pametni ženski, se je čudno zdelo, čemu se dekla pri odpiranju tako dolgo zamudi in enkrat je šla odpirat sama. Kaplan stopi čez prag in objame — staro kuharico, misleč, da je njegova čedna deklica. Počakal ga je seveda sprejem — o katerega podrobnostih ne bomo razpravljali, prepuščajoč cenjenim bralcem in njihovi domišljiji prosto pot. Kaplan je hitro nato odromal v lepo Solčavo past pobožnih ovčic. — Če vprašate g. Kuharja, kako se ta kaplan piše, vam bo vedel povedati ime.

Iz Kozjega nam pišejo: Ljubljanski trgovec Rudolf Orozky je kupil kozjanske graščino s posestvom za sedemstotisoč kron. Posestva je 1800 oralov, od teh 1600 oralov gozda. V gradu je nameščena sodnija in drugi uradi.

Koroško.

Poročil se je c. in kr. računski podčastnik Rudolf Habjan v Celovcu z gđc. Zdravko Koletnikovo. Bilo srečno!

Proračun za leto 1912 za mestno občino Celovec, ki pride v prihodnji občinski seji na dnevni red, izkazuje 820.729 K potrebnih, pokritja pa 157.461 K, torej primanjkljaja 663.268 K. K temu primanjkljaju pridejo še izredni izdatki o znesku 4800 K, tako da znaša nepokrita vsota v proračunu 668.068 K.

Ponesrečeni turist. V Celovec pogršajo že od 30. novembra t. l. 21letnega čerkostavca Josipa Wilhelm. Wilhelm, ki je strasten turist, se je odpeljal dne 30. novembra v Trbiž in šel od tod neznano kam v gore. Bil je lahko obločen in ni imel s sabo priprav za večje in težje ture. Wilhelm je gotovo padel čez kake pečine in leži v kakem jarku. Odposlali so na vse strani orožnike in gorske vodnike, ki pa dosedaj niso imeli nobene- ga uspeha.

Primorsko.

Iz finančne službe. Računski revident Ivan Kukar je postal računski svetnik pri finančnem ravnanstvu v Trstu.

Odlikovanje. Carinski nadzornik v Trstu Fran pl. Gallaten je bil imenovan povodom svoje vpokojitve za cesarskega svetnika.

Kolesarske stotnije na Primorskem. Letošnjo pomlad nameravajo pri lovskih bataljonih, ki so nastanjene v Gradišču, Trzinu, Rovinju in pri onem, ki se preseli pomladi iz Tolmina v Kormin, ustanoviti po eno kolesarsko stotnijo. Kolesarska stotnija bo imela 130 mož in en oddelek strojnih pušk.

Protidraginjski shod v Trstu. V nedeljo se je vršil v Trstu protidraginjski shod delavcev in javnih skladišč v dvorani N. D. O. Shod je bil zelo številno obiskan. Govorila sta Stok in dr. Rybač, ki je precej ostro bical vladno zavlačevanje protidraginjske akcije. Sklenili so spomenico, ki jo pošljejo na vlado in v kateri zahtevajo poleg drugega 20% zvišanje plač in minimalno plačo na teden 24 kron.

Porotno sodišče v Trstu. Včeraj se je vršila pred tržaškim porotnim sodiščem razprava proti 21letnemu delavcu Andreju Kozloviču iz koprške okolice zaradi zavratnega umora, težke telesne poškodbe in prestopka zoper orožni patent. Kozlovič je na-

padel dne 6. avgusta t. l. v Trstu svojo bivšo ljubico Ano Cipolat z lovskim nožem. Zadal ji je več sunkov, ki so bili smrtni in je Ana Cipolat tudi na mestu umrla. Nato je Kozlovič pobegnil, za njim pa sta stekla trgovci Ivan Tomazini in zasebni uradnik Jos. Koci. Dohitela sta ga na vogalu ceste Maurizio. Kozlovič se jima je postavil v bran in je zadal med pretepom trgovcu Tomazinu več sunkov v roko. Obtoženec krivdo sicer priznava, trdi pa, da je storil to v duševni zmedenosti, ker je bil tako ljubosumen, da ni vedel kaj dela. Kupil si je lovski nož in je hotel svojo bivšo ljubico zaradi njene nezvestobe usmrtiti. Pred smrtjo pa se je hotel od nje še posloviti in podom slovesa je prišla Kozloviča taka jeza, ker ga Ana ni hotela poljubiti, da je zavihtel nož in jo usmrtil. Po dokazovanju se je izključila javnost obravnave, ker so razpravljali o Kozlovičevem predživljenju z ozirom na njegovo razmerje z umorjeno Ano Cipolat.

Demonstracija trgovskih pomočnikov v Trstu. Trgovski sotrudniki so sklicali v trgovskem domu v Trstu protestni shod, na katerem so sklenili, da ne bodo letos delali, kot je bilo to dosedaj navada, na nedeljo pred Božičem in da ne ostanejo 5., 17., 23. in 30. decembra zvečer od 10. v službi. Oni zahtevajo, da se morajo tudi te dneve trgovine pravočasno zapirati. Snoch se je zbrala velika množica sotrudnikov, ki so hodili po mestu in zahtevali, da so morali vse prodajalne, ki so bile čez uro odprte, takoj zapreti, kar so tudi dosegli. Na nekaterih krajih je prišlo do majhnih rabuk, ki pa niso imele drugih posledic, kot da so aretirali 4 demonstrante, izmed katerih pa so dva že izpuštili.

Samomor v hotelu. Včeraj je prišel iz Dunaja v Trst 42letni liferant in izdelovalec žic za državne železnice Ivan Borkovič. Nastanil se je v hotelu »Volpič«. Včeraj popoldne pa se je Borkovič v svoji sobi ustrelil. Kroglja mu je prebila desno sence. Odpeljali so ga takoj v bolnišnico, kjer je čez eno uro umrl, ne da bi se še kaj zavedel. Vzrok samomora je neznan.

Nezgode. Z vrelo vodo se je polila v Trstu 51/letna Marija Gerbec Odpeljali so jo v bolnišnico, kjer je vsled hudih opeklin po glavi kmalo umrla. — Pri nekem pretepu v gostilni Kosičevi sta bila nevarno ranjena na glavi 33letni Anton Sek in 29letni Franc Pek. Oba so morali odpeljati v bolnico.

Dnevne vesti.

+ Čehi o slovenskih klerikalcih. »Narodni Listy« od preteklega petka pišejo: »Voditelji slovenskih klerikalcev napadajo v zadnjem času češko delegacijo na Dunaju, dolže jo, da ne podpira jugoslovanskih stremeljenj in da se odtujaže slovenski politiki. Enako očitanje je naslovil na češko delegacijo nedavno tega poslanec Korošec na shodu slovenskih klerikalcev v Mariboru. Dolžil je Čeha, da so pripravljeni zahrbiti nastopiti proti Jugoslovanom in da hočejo baje, zapostavljajoče slovensko vzajemnost, podpirati germanizacijski sistem, katerega glavna opora je v sedanji vladi dr. Hohenburger. Mnogo nesramnosti je treba, da si upa Čehom očitati pomanjkanje slovenskega čustva in slovenske vzajemnosti vodja slovenske klerikalne stranke, katere se od l. 1903. dosledno izogiblje vseh manifestacij slovenske vzajemnosti in ki zlasti med Slovenci zasleduje vsakogar, ki se udeležuje slovenske akcije. Treba je samo opozoriti na zaslužnega ljubljanskega župana in poslanca Ivana Hribarja. Zato je navadna nesramnost, ako dr. Korošec pred svojimi volilci dolži Čeha, kakor da bi hoteli podpirati dr. Hohenburgerja, dasi kot poslanec dobro ve, da je prav ta nemškonalionalni minister v kabinetu Stürgkhovem cilj najostrejših napadov vse češke delegacije. Zato je tožba dr. Koroščeva ne samo predrznost, marveč zlonamerna laž.«

+ Dr. Friderik S. Krauss, tolmač za — slovenski jezik. V listu »Mitteilungen der Vereinigung der österreichischen Richter« št. 4 z dne 1. decembra t. l. se nahaja na prvi strani ta-le objava: »Beideutsche Dolmetsche: Für die slovenische Sprache: Dr. Friedrich S. Krauss VII. Neustiftgasse 12.« — Sodni tolmač slovenskega jezika na Dunaju je torej tisti dr. Friderik S. Krauss, ki je na obravnavi proti Njgošu kot sodni tolmač pokazal popolno neznanje hrvaško-srbskega jezika. Dr. Krauss je rojen Slavoncu in če kot tak ne zna hrvaškega jezika, kako naj potem zna slovenski, ko ni nikdar bival med Slovenci in ko še ni nikdar v svojem življenju občeval v slovenskem jeziku? In ta mož je zapriščen sodni tolmač slovenskega jezika! Opozarjamo na to dejstvo slovenske poslance s pozivom naj po-

skrbe, da bo za sodnega tolmača slovenskega jezika na Dunaju imenovan mož, ki bo v resnici vešč slovenskega jezika in sposoben za ta posel. Saj je na Dunaju dovolj v vsakem oziru za ta posel sposobnih Slovencev!

+ Elsnerja podpirajo v Gradcu. Dva odvetniška kandidata, ki delata sodno prakso pri tukajšnjem dežel- nem sodišču, sta poslala v neki svoji osebni stvari vlogo predsedstvu de- želnega sodišča. Ker sta bili vlogi pisani v slovenskem jeziku, jih je Elsner predložil graškemu nadsodi- šču. In nadsodišče je sedaj imenova- ni slovenski vlogi zavrnilo, češ, da morata biti pisani v »uradnem notra- njem« jeziku, ki je pri ljubljanskem deželnem sodišču baje — nemški. Proti tej odločitvi graškega nadsodi- šča se odvetniška kandidata prito- žita na ministerstvo in če bo treba, tudi na zadnjo instanco.

+ Dunajski list »Der Morgen« ima posebno rubriko z naslovom »Dummheiten der Woche«. V tej ru- briki je kot največje neumnost zad- njega tedna priobčil najbrž po steno- grafičnem zapisniku drž. zbora od- lomek iz ukaza ljubljanskega dežel- nosodnega predsednika z dne 15. ok- tobra, v katerem je rečeno: »... In Angelegenheiten, die den inneren Dienst betreffen, ist sich ausschliess- lich der als Sprache des inneren Dienstes geltenden deutschen Spra- che zu bedienen.« Omenjeni dunaj- ski list postavlja temu citatu porog- ljivo: »Ausgezeichnet! Aber warum ist nicht auch dieser Erlaß deutsch? Man sollte doch mit gutem Beispiel vorangehen!« Res, bridka je ta. Fa- natičnega nemškega nacionalca in zagrizenega germanizatorja Elsner- ja zasmejuje nemški list, da še pravi- lno nemški ne zna!

+ Občinske volitve na deželi. V sledečem poročilu imamo vzgled, ka- ke se vrše volitve na Kranjskem s. loh, koliko je klerikalcem za volil- no svobodo ljudstva, ki jim je bilo pri rekurzu zoper ljubljanske občins- ke volitve le za to, da se ugotovi pravno stanje, in še sedaj javkajo in tarnajo, da zakon ne ščiti volilec v volilni tajnosti. Prečna je obširna fara, uro hoda od Novega mesta; dne 4. t. m. se vrše tu občinske volitve. Navada in postavno je tako, da do- stavi občina volilecem legitimacije s praznimi glasovnicami po občinskem slugi vsaj teden pred volitvijo. Kako se je zgodilo pri nas? Stiri ali tri dni pred volitvami je napovedal faj- mošter Šmidovnik, zelo ugodno reje- na oseba, hero za ajdo. Bero za ajdo, k' v letošnjem neugodnem letu ne samo da ni dozorela in ponekod vzrasla komaj kot trava, ampak ta- ke slabo obrodila, da je večina kme- tovalcev nima niti za seme. Pri tej uriliki je župnik v družbi mežnarja vsiljeval legitimacije in s klerikalni- mi kandidati izpolnjene glasovnice, ki jih je nosil mežnar v cekarju. Vse raznosti in opombe vredno in nera- zumljivo je to, da so bila imena klerikalnih kandidatov tiskana in te klerikalne glasovnice uradno potrje- ne s pečatom občine in deželnega od- bora. Nekaterim kmetovalcem, o ka- terih se je vedelo, da se ne bodo dali preseliti in vkloniti župnikovi protipostavni vsiljivosti, je sicer dostavil legitimacije in neizpolnjene glas- ovnice občinski sluga, a te so imele le potrdilo občinskega urada, kar je umljivo. Pri vsaki hiši skoraj je vsiljeval župnik z mežnarjem te že iz- polnjene glasovnice in oddaljenah- ši kmetovalcem, ki so vspricho teh sleparij izjavili, da ne pridejo volit, obljuboval, da jim bo preskrbel voze- ve. V neki oštariji je zbral tudi ne- kaj volilev in dal za dva štefana vi- na. — Iz tega se da sklepati, da mo- ra obstajati klerikalna pisarna, ki že vnaprej tiska glasovnice s klerikal- nimi kandidati, katere potrdi še de- želni odbor. Dolžnost občine in tudi Prečenske je, da dostavi legitimacije in prazne glasovnice po občinskem slugi in sicer vsaj teden preje, ne pa, da jih zadnje 3 dni donaja župnik z mežnarjem, izpolnjene s klerikalnimi kandidati. Razvidno pa je tudi iz te- ga, koliko je klerikalcem za volilno svobodo in za ugotovitev pravnega stanja, ko nastopajo z nasilstvi in lažmi in sleparijami, samo da bi vsi- lili svoje kandidate, ki so le eksek- torji volje generalnega štaba v Ljubli- ani. Potemtakem se je lahko bahati z zmaganji, pridobljenimi s slepa- rijo in goljufijo. Tako se vrše vse vo- litve po deželi, ali oblasti ne store nobenega koraka, da zavežejo roke sleparjem in store konec protipo- stavnemu, umazanemu delu gnile klerikalne drhali.

+ Narodno - napredna stranka v Kostanjevici je iz dobro premiš- ljenih razlogov opustila vsako pri- tožbo proti obč. volitvam in izvolit- vi župana. Iz tega sklepajo klerikal- ci, osobito novi župan, da ni zagre- šila njih stranka pri volitvah nobe- ne nepravstnosti. Zato je spravil dr. Pegan našemu somišljeniku dano pooblastilo Terezije Črtalič pred okrajno sodišče, kamor je bila ta ž- klicana k zaslišanju. Drž. pravdni-

štvo v Novem mestu pozivljamo, da zadevo temeljito preišče in jo dože- ne do sodne obravnave, ki jo ravno- dušno pričakujemo. S tem pa ni oči- vrtna možnost, da bi naprednjaki, prisiljeni seči po istem sredstvu, pri- klicali pred sodišče precej mastne volitvene grehe kler. stranke in s tem dovedli ravno nje glavnega ju- naka v jako neprijeten položaj. Kdo bo potem obžaloval jamokop dru- gim, nam ni uganjka.

+ Proti občinskim volitvam v Doleh pri Idriji je vložil idrijski ka- tetet Oswald priziv. Pritožnje pa se le proti volitvi v drugem in tretjem razredu, kjer so zmagali naprednja- ki, volitev v prvem razredu, kjer so si klerikalci s posebno težavo prisvo- jili od šestih štiri odbornike, pa pu- šča popolnoma v miru. Kakor vsi Oswaldovi rekurzi, je tudi ta nje- gov rekurz strahovita kolobocija in prazno otepanje krog sebe. Oswaldova manija je, da trpinči višje oblasti s svojo strankarsko zagrozenostjo, pa tudi omejenostjo. On si hoče vedno zakon prilagoditi za svoje mahina- cije. Volilna komisija je poslovala v navzočnosti vladnega komisarja, ki so si ga klerikalci sami naročili in tudi plačali. Le v enem slučaju je bi- la razsodba volilne komisije v na- sprotnj z mnenjem vladnega komi- sarja. Pa tudi v tem slučaju dvomi- mo, da bi imel komisar prav. Kakor znano, je šele pri volilnem aktu ime- noval zavrtaški župnik nove ključar- je, da mu podpišejo novo pooblastilo za klerikalno listo. To pooblastilo je hotel volilni komisar pripustiti, do- čim ga je volilna komisija zavrgla. Vladni komisar je zastopal mnenje, da sme župnik vsak čas odstaviti ključarje in nove imenovati. Niso nam znani predpisi o cerkvenih klju- čarjih, vendar dvomimo, da bi bilo tako postopanje pravilno in po posta- vi utemeljeno. Pa pri klerikalnih in- stitucijah je vse mogoče. Večina na- prednih volilev je že že tolika, da ravno ti cerkveni glasovi ne morejo odločevati ali biti vplivni na izid volitve. Oswald tudi hoče, da more mož za svojo ženo pooblastiti druga- ga, čeprav ima sam volilno sposo- nost in ne živi v inozemstvu. Oswald na si je pridobil pooblastilo od neke- ga Fr. Skala, vlakovodja v Ljublja- ni, kojega žena ima nekaj posestva v dolski občini in je vsled tega opravi- čena volilka. Pa še z drugim ravno takim pooblastilom so klerikalci po- sušali si pritihtopiti glas, toda vo- lilna komisija je s pritrditvijo vlad- nega komisarja odklonila taka po- oblastila, ki po občinskem volilnem redu niso dopuščena. S svojim re- kurzum torej Oswald najbrže ne bo veliko opravi, tudi če angažuje svo- jega prijatelja dr. Lampeta v Ljubli- ni za posredovanje pri deželni vladi, ki imakončno veljavno razsodi- ti o vložnem rekurzu. No prav ra- dovedni smo na rešitev. Oswald ho- če torej svojo slavo uveljaviti tudi v idrijskih okoliških občinah.

+ Iz justične službe. Za avskul- tanta pri okrajnem sodišču v Novem mestu je imenovan za pravnega praktika g. Ernest Koba.

+ Iz ljudskošolske službe. Za su- plentko na Viču pride na mesto gđc. Ane Ravniharjeve gđc. Ivana Zupana. Za pomožno vrtnarico brez plače na II. mestnem slovenskem vrten v Ljubljani je imenovana gđc. Marija Dergančeva.

+ Od državne višje realke v Ljubljani. Na c. kr. državni višji re- alki v Ljubljani je dovolil naučni mi- nister otvoritev po ene paralelke k I. a in II. b razredu.

— Kdo je kriv Pavličeve smrti? Kaplan pri sv. Petru Petrič je v tre- notku, ko je župnik Pavlič izdihnil, kričal v cerkvi, da so krivi njegove smrti napredni časopisi, zlasti »Slo- venski Narod«. Stvar okusa je, ako se vzpriči še gorkoga mrtvega izrah- lja njegova oseba celo v cerkvi v agi- tacijske in strankarske svrhe, zato se z dervišem Petričem ne bomo prere- kali, to pa pravimo, ako je kdo za- krivil prezgodnjo smrt župnika Pav- liča, sta bila to nihče drugi kot škof Anton Bonaventura in Petrič. Žup- nik Pavlič bi moral imeti 3 kaplane, imel pa je v resnici samo enega, za- kaj kaplan Jovan opravlja posle ravnatejja »Gospodarske zveze«, kaplan Petrič pa je raje politično rogovilil in agitiral, kakor da bi delal. Tako je vse delo slonelo na Pavličevih ra- mah, da se ni čisto nič čuditi, da je mož končno omagal. Sicer pa je žup- nik Pavlič pet dni pred svojo smrtjo škofu Antonu Bonaventuri v obraz povedal, kaj je zakrivilo njegovo bo- lezen in smrt. Petrič naj torej le gre škofa vprašat, pa bo izvedel pravi vzrok smrti svojega župnika.

Za knjižnico gospodarskega na- prednega društva za šentjakovski okraj so darovali po več lepih knjig: gđna Pavla Lotričeva, gospod Zdravko Kopitar, g. Vladislav Slane, g. Gabrijel Kladočrotti in neznan gospod po g. Francu Verbiču. Društveni odbor izreka ple- menitim darovalcem javno najiskre- nejšo zahvalo za njihovo požrtvoval- nost z željo, da bi imela obilno pose-

movalcev. Sprejemajo se poleg slovenskih tudi drugojezične knjige. Ravno tako je dobrodošel vsak denar, ker bi društvo rado kupilo še marsikako lepo knjigo, a mu manjka gnetnih sredstev za to.

Vodopravna obravnava v Mostah. Z ozirom na regulacijo Ljubljane je politična gospodarska odredila na danes ob 10. dopoldne vodopravno obravnavo na licu mesta ter dala k tej obravnavi potom županstva povabiti vse interese. Mesto da bi gerent Oražem dal razglas o vodopravni obravnavi nabiti na občinski tabli, je dal stvar objaviti v nedeljo samo pred šestpetersko cerkvijo. Za obravnavo so torej izvedeli samo tisti, ki redno zahajajo v cerkev, dočim drugi za stvar niti vedeli niso. Tako se je zgodilo, da se je današnjega komisijonalnega obhoda udeležilo samo par klerikalcev, drugi zainteresirani pa ne, ker niso bili obveščeni. Ali je to prav, o tem naj razmislija pristojna oblast.

Vzorni klerikalni župan. Nedavno tega je imel eden izmed deželnih uradnikov, po misljenju seveda klerikalec, izvršiti revizijo nekega občinskega urada v okolici ljubljanskega župana dotične občine je klerikalce; ko je bil izvoljen za župana, sta »Slovenec« in »Domoljub« pisala: »V tej in tej občini je bil izvoljen za župana vrli katoličan in zvest somišljenik S. L. S. — gospod N. N. — Živio!« Samo ob sebi se razume, da je deželni uradnik naznanil županu svoj prihod in ga opozoril, naj bo pripravljen na uradno revizijo. Bilo je nekega lepega ponedeljka. Ko je prišel deželni revizor v dotično vas. Iskal je župana, toda moža ni bilo nikjer. Prihiti so občinski odborniki ter v poiskih za župana prevrnili vso vas. In končno so ga našli — občinskega poglavarja. »Vrli katoličan in zvest somišljenik S. L. S., katerega naj bog poživi,« so si izvolili ležišče v mehkem blatu občinskega jarka, pijani od žganja kakor kanon. Kako se je potem vršila revizija, o tem molče viri. Oj ti vrli katoličan in zvesti somišljenik Ezelesa!

Prva belokranjska lokomotiva. Tržaška tvrda »Piva« že v okolici Sentjerneja oglje in ga izvažajo v Novo mesto na železnico. Ker so pa vožnje predrage, si je tvrda omislila cestno lokomotivo. Pokončen kotel se kuri in para žene kolesa velikega, deloma pokritega voza s širokimi kolesi, ki pa niso prikrita tako, da bi tekala po tračnicah, marveč po cesti. V to cestno lokomotivo je vprežnih več zelo velikih in težkih vozov za prevažanje oglja. Ko je vlekla prvi lokomotiva svoj tovorni vlak skozi Novo mesto, je teklo staro in mlado ven, da vidi, kakor so mislili in djali, prvo belokranjsko železnico, oziroma hlapov, ki pelje čez Krko na njen desni breg. Res je nenavadna prikazen, če žaga in piha in puha ter stoče ta lokomotiva po sredi naše dolenske metropole proti novemu Lurdu.

Prostosti se je odvalil. Valentin Pirnat je star 33 let, pa ima za seboj že dokaj življenjskih izkušenj. Živel je tako vzorno, da so mu preskrbeli miren koteček v deželni prisilni delavnici. Dne 26. novembra tega leta ga je pogledal Bog skozi veliko okno in odprla so se mu na steno večja vrata deželni prisilne delavnice: v svet je korakal mož z mnogimi življenjskimi skušnjami in s 30 srebrnimi kronami v žepu. Ustoda mu je predpisala pot v Šmihel Stopiče, vsaj tako je bilo brati na izkaznici, podpisani od vodstva prisilne delavnice. Krenil je nepopoln na pot, se oglašil pri domačem županstvu, potem pa začel piti rujno vinco po dolgem postu. Naenkal se ga je, da bi bil objel cel svet. Toda tega ni mogel dobiti, zato je gostilničarja Ferliča v Novem mestu objel in ga hotel vreči. Sele ko je prišel Ferličev sin, sta se ga oba znebila in ga postavila pod kap, kjer je začel škripati od same jeze z zobmi toliko časa, da ga je tako zeblo, da ni mogel več škripati z zobmi, temveč je le še »klenfak« z zobmi. Mimo pride kakor nalašč posestnik Mausar iz Cerovec s svojim vozom. Na tega ima Pirnat že od nekdaj piko. Začel ga je neusmiljeno obdelavati z neko žico, da so morali poslati po stražnika. Pred tem je pa Pirnat kar pokleknil na tla in ga prosil odpuščanja, da je razgrajal. Tedaj se je še pravočasno spomnil Pirnat, da bi rad objel ves svet. Stagnil je roke in objel — stražnikovo koleno. Na tla ga je hotel vreči. Ker se mu to ni posrečilo, mu je raztrgal bluzo in vrvice in tudi sabljo mu je izdrl iz nožnice in mu jo je hotel vzeti. Sele ko so priskočili drugi ljudje na pomoč, so ukrotili Pirnata in ga spravili v občinski zapor. Pirnat je menda rekel, da ne zna več uživati prostosti, ker je vedno zaprt in da se je prostosti, ki jo je užival in dober dan, popolnoma odvalil. Tej njegovi izjavi primerno so potem tudi ravnali z njim.

Iščejo se dediči. C. in kr. avstro-ogrski generalni konzulat v Chicagi je sem naznanil, da je tam dne 10.

septembra 1907 umrla neka Ana Oreskovič, zapustivša 731 dolarjev. Kot dediči pridejo v poštev njen mož in njena dva otroka, katerih imena in bivališče pa ni znano. Ta otroka sta po materni smrti bivala pri neki Ivanu Tamljanoviču, za katero se pa tudi ne ve, kje da je sedaj. Tamošnje uradništvo se prosi, naj to poizvedbo omeni v svojem listu. — C. kr. okrajno sodišče v Novem mestu, oddelek I., dne 16. septembra 1911.

Pravica močnejšega. V Velikih Brusnicah so priznalo najhujši pretepači doma. Dne 10. novembra je pil v Medletovi gostilni več fantov. Ko so se okoli polnoči vračali domov, je pričakoval na cesti sredi vasi okoli 25 let stari France Škrbec Andreja Matoha in Janeza Deželana, na katerega kuha jezo že dolgo časa in ki sta hodila sama. Zgrabil je kot zelo močan in drzen človek vsakega z eno roko za prsa in ju tresel in klofotal. Janeza Deželana se je osmelil ustaviti se mu. Takoj je izpustil Mahota, ki jo je urnih krah popihal domov, Janeza Deželana pa je vdaril parkrat z zaprtim nožem po trdi glavi, da ga je poškodoval. Tudi mu je zagrozil, da ga bo pri prihodnji enaki priliki ubil. Potem ga je izpustil in se je na videz odstranil. Ko pa pride Janez Deželan na drugi konec vasi, ga je Škrbec zopet pričakal in ga misli se enkrat preteptati, pa je prišel Deželan na pomoč njegov brat France Deželan. Obeh ni upal napasti Škrbec, toda zagrozil je pa res obema, da bo napravil oba mrkla, če ju dobi še enkrat v roke. Škrbec je splošno znan pretepač, ki hoče absolutno gospodovati v Brusnicah, vsaj po noči. Tudi tri dni pozneje 13. novembra je že ob šestih zvečer moglo zapovedovati po Brusniških ulicah. Nasproti mu pride mizarski vajenec France Gosnar. Škrbec ga nahruli, kaj da ima na cesti opraviti in ga pograbi ter vrže čez škarp, globoko okoli 2 1/2 m v jarek. Le slučaj je pripisati, da ni bil Gosnar hudo poškodovan. Kar ima vsak človek svojega gospodarja, skušajo orožniki tudi Škrbecu dobiti gospodarja ali pa gospodinja — sodnijo.

Elektrodiograf »Ideal«. Spored za torek 5., sredo 6., četrtek 7. in petek 8. decembra: Senzacijski popoldanski spored: Zoološki vrt v Londonu. (Prekrasen naravni posnetek.) Spomini na Sv. Heleno ali Napoleonovo ujetništvo. (Senzacijska slika.) Luka se ženi z Rečalijo. (Jako komično.) Večerni spored ob 7., 8. in 9.: 4. Hudci. (Obširna artistovska drama s predigro in 2 dejanji in s senzacionalnim smrtnim skokom. Biser vseh učinkovitosti.) Posebno novo! Jako zanimivo!

Zatekla se je lepa lovka psica. Izve se pri F. S. na Glinčah št. 36 pri Ljubljani.

Slaboumen. V neko trgovino s čevlji na Starem trgu je prišel pred kratkom nek neznan mož, ki si pustil razkazati čevlje in obul par novih. Mož je nato, ne da bi bil plačal odšel iz trgovine. Prodajalka je stekla za njem in poklicala stražnika, da je neznanca aretoval. Pri zašlišanji se je aretovanec delal gluho nemega in na vprašanja ni odgovarjal. Policijski zdravnik je dognal, da je mož slaboumen. Navedeni se zove Jožef Lanič in je rodom iz Skrilj na Dolenjskem, kamor ga policija s spremstvom zopet oddala.

V Ljubljano je padla včeraj popoldne v obližju frančiškanskega mosta 14letna služkinja Ivana Svetljava, ko je prala. Voda jo je nesla do mostu. Ko sta klice na pomoč začela stražnik Ivan Pavline in jetiški paznik Fran Mikuz sta takoj prišla na lice mesta. Mikuz je takoj skočil v vodo in dekle rešil gotove smrti.

Preprečen vlom. Pred kratkom je policija izvedela, da nameravajo neki temni elementi v Rožni dolini vlomiti v neko trgovino, kjer bi lahko dobili 500 K plena in o tem obvestila orožništvo, ki je kmalu nato aretovalo je 50krat predkaznovanega potepuha Ivana Jeršeta iz Cerklj in 18letnega Jožefa Kopača iz Medvoda ter oba izročila sodišču.

Nesreča. Ko je včeraj peljal hlapec Gašper Rozman iz Rudolfovega kolodvora prazen sod, se mu je splašil konj in zdiralj proti mestu. Pri tem je padel Rozman z voza ter se tako poškodoval, da so ga morali z rešilnim vozom prepeljati v deželno bolnišnico.

Onemogel je včeraj popoti na Poljanski cesti vsled slabosti dninar Jožef Ciperle iz Dvora pri Cerkljah, ki je bil namenjen v deželno bolnišnico, ker ni mogel iti dalje, ga je stražnik spravil v električni voz in spremil v bolnišnico.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 80 Mecedoncem in 25 Hrvatov, nazaj je pa prišlo 60 Mecedoncev in 16 Hrvatov.

Izgubljeno in najdeno. G. Jožef Popot je izgubil petkronski tolar. — Ga. Ana Rehfeldova je izgubila lorgnon. — Gdč. Alma Trtnikova je izgubila žensko žepno uro. — Ga. Pavlina Recknaglova je izgubila zlat

naočnik. — Gdč. Erna Lehnarjeva je izgubila zlato žepno uro s srčbrno verižico. — Učenec Fran Schvos je našel zlat prstan. — Poročnik v pok. g. Milan Strlekar je našel srednjo vsoto denarja, katerega dobi izgubljen nazaj na Sredini št. 18. — Učenka Justina Celarjeva je našla zlat prstan.

Narodna obramba.

Družba sv. Cirila in Metoda ima v zalogi precejšnje število razglednic, kakor: Polakovih, Vodnikovih, Jenkovih, Nabergojevih in drugih. Božičnih ni sicer več, vendar bi se lahko tudi te razglednice uporabljale ob priliki božičnih praznikov in novega leta. Tako postopajo tudi Čehi. — Tudi narodni kolek počiva v predalih v družbeni pisarni. Zeleti je, da se prične nova akcija v prid razpečevanju narodnega koleka. Več živahnosti in zanimanja za družbo!

Društvena naznanila.

K proslavi 50letnice »Narodne Citalnice v Ljubljani«, ki se vrše 6. januarja 1912 so posebno povabljeni še vsa citalniška in bralna društva slovenska, da se tako praznuje jubilej tako važne narodne in kulturne institucije, kakor so bile citalnice za slovenski preporod. V vsakem kraju, kjer je le Citalnica ali Bralno društvo, naj se zato odpošlje deputacija na slavnost 6. januarja v Ljubljano. Deputacije in zastopstva naj se takoj prijavijo odboru ljubljanske Citalnice; ker je to za priprave za slavnostno zborovanje 6. januarja dopoldne zelo važno. — Kakor smo že naznanili bo zaključil slavnost velik narodni ples, katerega obisk se priporoča tudi v kakršnikoli slovenski ali slovanski narodni noši. 6. januarja mora biti združena vsa Slovenija v Ljubljani.

»Sokol I.« naznanja, da se bo radi petdesetletnice »Citalnice« vršila njegova veselica nekaj dni pozneje, nego prejšnja leta, namreč 13. in ne že 5. prosinca. Predpriprave za to prireditve so se že začele, kar obeta, da bo veselica »Sokola I.« tudi v letošnji zimi ena najlepših v celi Ljubljani.

Izredni občini zbor »Muzejskega društva za Kranjsko« se vrši v sredo, dne 20. decembra t. l., v predavalnici deželnega muzeja (prilije) ob 6. uri zvečer. Dnevni red: Izpremembra društvenih pravil.

Slovensko izobraževalno društvo »Zvezda« na Dunaju nas hoče zopet iznenaditi z lepo veselico. Dne 8. t. m. ob 5. popoldne priredi v I. okraju, Johannessgasse 4 (dvorana Wiener-Kaufmannverein) za naše malčke »Miklavžev večer«. Ker rabi slovenski Miklavž iz domovine par dni, tedaj je prireditve šele 8. decembra. Navzlic dolgi vožnji pa bo prišel z vsem svojim sijajnim spremstvom, vsega skupaj 16 oseb. Govoril bo tudi češko in nemško, da bo lahko zadostil vsem potrebam. Lepa scenerija na odru bo le še povečala efekt bleščečega nastopa. Ker take Miklavževe prireditve dunajski Slovenci še niso videli, je upati, da pridejo prav mnogobrojno in pripeljejo s seboj svoje malčke v čast slovenskemu Miklavžu. Pa tudi velikim ne bo žal, da so prišli, saj se ne bodo zabavali le pri Miklavžu, ampak tudi pozneje, ko bo odšla deca domov. Pridno delujoči odbor aranžira namreč po »Miklavževem večeru« narodno veselico pod imenom »Zegnanje na Bledu«. V razni šotorih se bodo prodajale pristne kranjske klobase, odpusitki, raznotere povitice, krofi, eviček itd. itd. In brhke Kranjice in stasiti Gorenjci bodo povečevali pestro sliko. Ples pri pristni »Kranjski harmoniki«, gostilna pri županu, kočna na Kredarici... vmes pesni »Pojezeru bliz Triglavu«... Toda stoj! Dovolj je naštevane! Pride naj vsak sam! Vsak je dobro došel, naj si že bo v narodni noši, turistiški ali promladni obleki. In če bo plačal le 60 v, bo deležen vseh teh dobrot in bo lahko jedel in pil in plesal in se dobro imel. S trdnjo nado, da bo i ta večer lep in vreden naslednik zadnjega koncerta, »se ozira v gorenjsko skalnato stran.« — Zvezdoljub II.

Za glasbenice. Hrvatsko pjevaško društvo »Davor« v Brodu na Savi išče učiteljice »ashe in petja. Zahteva se pouk zborovega petja in tamburaškega zbora, igranje na orgljah in pouk naraščajo iz katerega naj bi se pozneje ustanovila mestna godba. Skupna plača je letno 2180 K — poleg tega bi bilo še letno kakih 1200 K zasebnih dohodkov. Takojšnje ponudbe z dokazili zmožnosti je poslati na zgoraj omenjeno društvo.

Prosveta.

Slovensko gledališče. Jutri, v sredo zvečer se igra in poje drugič za nepar - abonente fina in elegantna Heubergerjeva opereta »Ples v ope-

ri«. V glasbeni zgodovini se navaja ta opereta med onimi redkosejanimi operetami, ki imajo glasbeno umetniško vrednost. — V četrtek zvečer se na mnogostransko izraženo željo igra izborna L. Thomova komedija »Moral« (za par - abonente), ki je pri svoji premijeri dosegla velik uspeh. Že davno se ni naše občinstvo tako izredno zabavalo in smejal, kakor pri tej velezabavni komediji. Thomovo najnovejšo komedijo igra zdaj tudi e. kr. dvorno gledališče. — V petek popoldne se poje pri zelo nizani vstopnini Smetanova opera »Prodana nevesta« (za lože par); zvečer Victoriana Sardoua drama »Fedora« v proslavo 25letnice ge. Avg. Danilove. Predstava se vrši izven abonementa; za lože nepar. — V soboto opereta »Ples v operi« (za par). — V nedeljo popoldne opereta »Cigan baron« (za lože par); zvečer prvič F. V. Jelenčeva ljudska igra »Vaška romantika«. — V torek potem Leharjeva priljubljena opereta »Grof Luksemburški« z g. Iličičem, g. Horskim, g. Povhatom, gospo pl. Foedranspergovo in gdč. Thalerjevo. — Nato Bizetova »Carmen« z gospo Kramperovo k. g., gdč. Špankovo, g. Krampero in g. Novakom v glavnih vlogah. — Na božične praznike se ponovita operi »Prodana nevesta« in »Rigoletto« za goste z dežele. Tako bo tekom decembra repertoar najraznovrstnejši, ker pripravi dramsko osebo še Shakespearovo veseloigro »Veselo ženske windsorske« in božično dramo za mladino »Miljonarček«. — V proslavo 50letnice narodne citalnice v Ljubljani se priredi slavnostna gledališka predstava ter se vrši nato skupno zborovanje vseh dramatičnih društev in gledaliških krožkov ter diletanških klubov iz vseh slovenskih dežel.

Razne stvari.

Želje dunajskih gledaliških ravnateljev. Dunajski gledališki ravnatelji so vložili prošnjo, naj se odpravijo dnevi, ob katerih je prepovedano igrati. Vlogo so izročili avstrijskim škofom, ki so jo odposlali papežu. Včeraj je protestirala deputacija zveze avstrijskih gledaliških ravnateljev v notranjem ministrstvu, da se izda preveč kesesij za kinematografska gledališča.

Nov poselski red so dobili na Nižjem Avstrijskem. § 1. tega zakona pravi doslovno: »Pred dovršenim 14 letom starosti ne more nihče v kako službo stopiti. Ta zakon velja tudi za dojlje.« — Hm — dojlje, ki še 14 let niso stare — ti krščansko-socialni gospodarji v nižjeavstrijskem deželnem zboru morajo imeti čudne pojme!

Denar v peči. Iz Solnograda poročajo: Kmet Jožef Stangelberger je zelo nezaupljiv mož. Da bi mu kdo ne ukradel denarja, je spravil za 2300 kron bankovcev v peč izbe, v kateri se še ni kurilo. Zgodilo se pa je, da so dobili gosta v hišo ter ga naselili v omenjeni izbi, ker ni nihče vedel o skritem zakladu, so peč zakurili. Denar je seveda zgorel.

Prijazen ministrski predsednik. Po vseh listih je krožila naslednja brzojavka iz Pekinga: »Juanšikaj in drugi prestolu blizu stoječi zvestobni svetujejo cesarski rodbini, naj ali zbeži ali pa na dostojanstven način stori samomor.« Pod tem ministrski predsednikom Juanšikajem je pa res težko služiti za cesarja.

Nesreča na belgraskem kolodvoru. Pri železniški nesreči, ki se je dogodila v nedeljo na belgraskem kolodvoru, je bil usmrčen sin znanega dunajskega trgovca z deželnimi pridelki B. Wintersteina. Bil je star še 22 let in se je odpeljal v Srbijo, da tam prevzame za svojega očeta večjo množino blaga.

Moderni zavrtniki za gospode. V Parizu in v Londonu so začeli nositi ležerše zavrtnike, ki imajo en centimeter širok črn rob. K zavrtniku nosijo črno in belo črtaste srajce.

Duhovnik — morilec. Porotno sodišče v Avellinu je obsodilo duhovnika Vincencija Diaseria na 17 1/2 letno ječo, ker je umoril svojo svakinjo, v katero je bil zaljubljen. Duhovnik ni priznal umora.

Dragocenosti bivšega sultana Abdul Hamida. Iz Pariza poročajo: Za dragocenosti bivšega sultana Abdul Hamida so skupili sedem milijonov frankov.

Nesreča aviatika. Iz San Juana (Portoriko) poročajo: Amerikanski aviatik Schiewer je padel z visočine 60 metrov in obležal mrtev.

Pet oseb se je zadušilo. V vasi Črnajka na Srbelem se je v nedeljo ponoči zadušila rodbina Lazarevič, obstoječa iz treh odraslih in dveh otrok. Privrkat so zakurili peč, iz katere so pa ponoči uhajali strupeni plini.

Vsa rodbina pomorjena. »Messaggero« poroča, da je bila v Monte Angelico umorjena neka kmetska rodbina, obstoječa iz očeta, matere, štirih otrok in dveh nečakinj. Dva osumljenca so prijeli.

Umor iz ljubosumnosti. Iz Pariza poročajo: Soproga oročnika Pascala je umorila svojega soproga in eno uro na to svojo teto. Bila je na svojega moža ljubosumna, ker je mislila, da jo goljufa z njeno teto, neko staro gospodično.

Vseučiliščenik — vlomilec. V nedeljo ponoči so prijeli nekega vlomilca, ki je ravno hotel vlomiti v stanovanje kiparja Perierja. Na policiji se je vlomilec legitimiral kot slušatelj lvovskega vseučilišča.

Roparski vlom in umor. Iz Horie poročajo: Včeraj ponoči je stražnik Janda slišal v prostorih socialdemokratskega konsumnega društva neko sumljivo trkanje. Poklical je tkskega mojstra Rybo, ki je bil upravni svetnik konsumnega društva. Oba sta stopila v prodajalno ter dobila tam vlomilca. Ta je pa potegnil revolver in trikrat ustrelil na Rybo, ki je na mestu mrtev obležal. Vlomilec je pobegnil in nimajo nikakega sledu o njem.

Skandalček učene ženske. Za prihodnji četrtek določena obravnava glede zakonolomstva, zaradi česar toži gospa Langevin svojega moža in gospo Curie, znano učeno ženo in sonajditeljico radija, se najbrže ne bo vršila. Učeni francoski krogi so namreč pregovorili gospo Langevin, da je odstopila od tožbe in privolila v poravnavo, nakar se bo dala ločiti od svojega moža.

Po avstrijskem vzoru. Kakor poročajo iz Petrograda, je bivši šef Kijevske ohrane, polkovnik Kuljabko, pismeno pozval bivšega predsednika dume, Gučkova, na dvoboj, ker ga je ta imenoval baje popolnoma izgubljenega človeka. Gučkov, ki telefonično aviziranega pisma ni sprejel, je izjavil, da tej podli policijski figuri ne da zadoščenja z orožjem.

Samomor ameriškega milijonarja v Parizu. Iz Pariza poročajo: Tu bivajoči večkratni milijonar Bishop se je ustrelil. Vzrok je neozdravljiva bolezen. Bishop si je kupil v rue de Siam krasen hotel, v katerem je užival vse sladkosti tega življenja. Ko je pa prišel do prepričanja, da je to življenje popolnoma brezsmiselno, se je ustrelil. Svoji poslednji ljubici je zapustil hotel z vso dragoceno opravo in 1,250.000 frankov v gotovini.

Samomor dveh inženirjev. Iz Lvova poročajo: Tu sta izvršila samomor inženirja elektrotehnike Ladislav Lewkowicz in Karel Husai. Pustila sta plinove svetilke odprte ter se zadušila. Vzrok so najbrže finančne težkoče.

Atentat na poštni vlak iz Soluna. Iz Soluna poročajo, da je bil v nedeljo izvršen pri Akinajliju na poštini vlak, ki vozi iz Soluna v Carigrad, bombni atentat. Dva železniška nastavljenca sta bila ranjena. Atentat je najbrže izvršil bolgarski komite.

Oproščen atentator. Iz Samborja poročajo: Pred tukajšnjim porotnim sodiščem se je zagovarjal 19letni zionistični dijak Tennenbaum, ki je izvršil revolverški atentat na drohobiškega župana. Poročniki so zanimali stavljeni jim vprašanje zaradi poskušenega zavrtnega umora, nakar je bil Tennenbaum oproščen. Državni pravdnik ni priglasil ničnostne pritožbe, vsled česar je bil Tennenbaum takoj izpuščen.

»Princezinja« umrla v največji revščini. V največji revščini, brez vinarja premoženja, brez sorodnikov in prijateljev, je pred kratkim umrla v danski ubožnici na otoku Ryegade stara žena, ki se je nekdaj nazivala »princezinja« in ki je razpolagala z velikim premoženjem. Bila je hči moža, ki si je sam dal naslov »kralj Aravkanije in Patagonije«. Pravzaprav je bilo pa njegovo ime Antoine Tounens in je bil sin mesarja v Périgneux in po poklicu odvetnik. Gnalo ga je v tuje dežele. In s pomočjo nekaterih tovarišev se mu je l. 1861. posrečilo prepričati indijanske prebivalce Aravkanije, da bi si pod njegovim vodstvom zboljšali svojo usodo. Upeljal je ustavo in zakone po francoskem vzoru ter sklenil trgovinske pogodbe z raznimi evropskimi državami. Čilenske čete so ga pa vjele in vrgle v ječo. Vsled intervencije Francije je bil zopet izpuščen. Zaman se je trudil, priboriti si svojo državo. Moral se je vrniti na Francosko, kjer je v največji bedi umrl. »Njegovo veličanstvo Orélie-Antoine I.«, tako se je nazival Tounens kot kralj, je imel izvanredno lepo hčer, ki je kot »princezinja« Margaretta« v vsem pomagala svojemu očetu. Katastrofi je srečno ušla, ker je bila tisti čas v Evropi. Kralj Orélie-Antoine I. je dal svoji hčeri lepo premoženje in razširil se je govorica, da bo imela več milijonov dote. Može iz najvišjih krogov so se potegovali za njeno roko. Neki danski častnik, ki ji je pri neki nesreči na morju rešil življenje in kateremu ni odrekla svoje ljubezni, se je pred njeno oči ustrelil. Skoraj ob istem času je dobila poročilo o polomu kraljestva njenega očeta. Naselila se je na Danskem, ker je hotela baje bivati blizu groba svojega ljubimca. Kmalu na to je popolnoma

nbožala, dokler je ni smrt rešila velikega trpljenja.

Telefonska in brzojavna poročila.

Odsek za državne nastavitelje. — Dr. Vrstovškov predlog.

Dunaj, 5. decembra. Odsek za državne uradnike je imel danes dopoldne sejo, v kateri se je posvetoval o službeni pragmatiki. Navzoč je bil tudi notranji minister Heinold, predsedoval je Delvert. Začetkom seje je dr. Vrstovšek naznanil, da ga je »Hrvatsko-slovenski klub v svoji zadnji seji izbral, da ga zastopa v odseku. Izjavil je takoj nato, da so razmere v odseku zelo žalostne, da pa je temu krivo, da so v odseku tudi državni uradniki, ki se udeležujejo posvetovanj in ki bi se v svoji lastni zadevi ne smeli udeleževati teh posvetovanj. Zato stavi predlog: Članom odseka, ki so uradniki, se priporoča, da naj odlože svoje mandate za čas posvetovanja o zvišanju plač in službeni pragmatiki. Tekom svojih izjav je dr. Vrstovšek tudi izjavil, da bo zaprosil svoj klub, da sme odložiti svoj mandat v tem odseku. Predsednik Delvert je izjavil, da glasovanja o dr. Vrstovškovem predlogu ne more pripustiti. Nato se je nadaljevala debata.

Proračunski odsek.

Dunaj, 5. decembra. Danes dopoldne je imel proračunski odsek sejo ter je prešel v specialno debato o proračunskem provizoriju. Navzoči so bili predsednik Keritovski, ministrski predsednik Stürgkh, minister za Galicijo Zaleski, trgovinski minister Roessler, železniški minister Forster in minister za javna dela Trnka. Poslanec dr. Kramar je govoril o izvedbi telefonskih zvez, nato sta govorila še prof. Masaryk in Friedmann. Specialna debata bo kmalu končana in pride odsek najbrže še danes do glasovanja.

Iz Makedonije.

Solun, 5. decembra. Po Albaniji in Stari Srbiji razdeljujejo turške oblasti med tamonjše Arnavte puške in drugo orožje, dočim se Srbom niti ne dovoli, da bi smeli nositi samokrese. Arnavti se vsled tega zopet čutijo v svojem elementu ter vrše najrazličnejša nasilstva. V Gusinju so Arnavti napadli hišo kajmakama v nameri, da bi glavarja ubili. Stvar se ni posrečila. Proti Arnavtom je bil odposlan vojaški oddelek, ki je po ljutem boju Albance prisilil, da so se umaknili v gore.

Mitrovica, 5. decembra. Za kajmakama je imenovan Mahmud Nelim bej, mlad in inteligenten mož, o katerem se splošno pričakuje, da bo napravil enkrat mir in red v mestu in okolici.

Mitrovica, 5. decembra. Arnavti Ajrim Zuljkan in Ljao Siman so zarobili tri Srbe iz vasi Brabonić ter jih odvedli sabo v gore. Sedaj zahtevajo od vsakih prebivalcev odkupnino v znesku 1300 K, sicer da ujetnike takoj umore. Stvar je bila prijateljska oblasti, ki pa dosedaj ni ničesar ukrenila.

Skoplje, 5. decembra. Arnavti zahtevajo od turške vlade, da pomilostni znanega zločinca Ilijasa Vučitrnlijo, ki je od meseca novembra lanskega leta do 19. novembra t. . . , ko je bil ujet, pobil 24 orožnikov in oficirjev, — sicer se vpro.

Železniška nesreča.

Pariz, 5. decembra. Pri Clermontu je trčila neka lokomotiva v osebnih vlak. Dve osebi sta bile ubiti, deset jih je težko ranjenih.

Bomba v mošeji.

Carigrad, 5. decembra. V Štipu na Kosovem polju so zažgali Bolgari v neki tamonjski mošeji bombo, ki je mošejo totalno razdejala. Po mestu je prišlo nato do demonstracij muslimanskega prebivalstva, pri katerih je bilo 12 oseb ubitih in 20 ranjenih. Zvečer se je sestal v Carigradu ministrski svet, ki se je bavil s tem atentatom.

Carigrad, 5. decembra. Ministrski svet je sklenil sestaviti posebno preiskovalno komisijo za macedonijo, da dožene tudi krivce pri atentatu na železnico pri Keprilih pri Solunu. Zato je odredil ministrski svet, da naj se strogo zastražijo vse železniške proge in vsi mostovi. Ob progah bodo stalno patrolirale vojaške patrulje.

Hmelj.

Norimberg, 5. decembra. 150, 200. Mirno, toda zelo trdno.

Rusko-perzijska afera.

Teheran, 5. decembra. Parlament se je obrnil na angleški parlament za pomoč. Perzijski parlament pa je izdal posebne note tudi na druge parlamente in je zaprosil za pomoč tudi rusko dumo. Demonstracij proti Rusom in proti Rusiji se udeležujejo dejansko tudi ženske. Kakor zatrjujejo brzojavke iz Ardebila, se vedejo ruske čete kakor zmagovalci, če tudi vojna še ni napovedana.

Ameriški kongres.

Washington, 5. decembra. Včeraj se je začela prva sesija 62 kongresa severoameriških držav. Glavni interesi vzbujajo stališče reprezentacijske hiše nasproti trumom.

Revolucija na Kitajskem.

Charbin, 5. decembra. Kakor zatrjujejo kitajska poročila, so revolucionarji napadli vladne čete v mestu Fučovu ter jim odvzeli dve utrdbi. Vladne čete so se morale umakniti v mesto.

Sangaj, 5. decembra. Nemei v Sangaju so dobili anonimna svariila, ki so v zvezi z bojkotom nemških trdk, ker so te baje preskrbele vladnim četam strelivo. Svarilo se konča z besedami: Obracunali bomo z vsemi krivci, naj bodo tuji ali domačini.

Italijansko-turška vojna.

Pred Bengazijem.

Rim, 5. decembra. »Agencia Stephanie« poroča iz Bengazije, da so tam Turki in Arabci naskočili italijanske pozicije in prodrli celo že v italijanske utrdbе, da pa se je Italijanom vendar posrečilo Arabce zopet pregnati. Italijani so imeli baje samo tri mrtve in pet ranjenih.

Zrakoplovci.

Tunis, 5. decembra. Francoska je prepovedala obema belgijskima zrakoplovcema, ki ju je Turčija najela, in ki sta dospela v Tunis, prekariti mejo.

Preiskavanje ladij.

Suez, 5. decembra. Poveljnik italijanske križarke »Apulia« je tu pozval neki angleški parnik, da naj se ustavi in je oddal proti ladji običajni slepi strel. Tako italijanska križarka kakor angleški parnik sta nato nadaljevala svojo pot.

Veliki vezir hoče odstopiti.

Carigrad, 5. decembra. Nezanegljive vesti hočejo vedeti, da namerala veliki vezir odstopiti in da utemeljuje svoj korak z bolehnostjo, v resnici pa da je temu vzrok njegov razpor z Mladoturki.

Turčija se ne uda.

Berolin, 5. decembra. Tu sem je dospel bivši turški mornariški minister Mahmud Muktar in se je izrazil proti nekaterim zastopnikom časopisja sledeče: Vojna traja še lahko leta in leta, ker je Turčija pripravljena do skrajnosti vztrajati v boju. Turčija je svetu pokazala, da ni več ona Turčija, kakršna je bila pod Abdul Hamidom. Če bi Italija hotela podvesti kaj proti Dardanellam, bi morala to poplačati z največjim delom svojega vojnega brodogradništva. Turčija se bo na vsak način naprej bojevala in tega Italija ne bo mogla vzdržati.

Pred Tripolisom.

Tripolis, 5. decembra. Italijanske čete so zasedle turško taborišče pri Ainzari.

V Rdečem morju.

Carigrad, 5. decembra. Pri bombardiranju mesta Moke v Rdečem morju je bila ena oseba ubita in ena ranjena. Italijani so bombardirali še dve drugi mesti.

Gospodarstvo.

— Mestna hranilnica ljubljanska. Meseca novembra 1911 vložilo je 1477 strank 1.455.420 K 58 v. 1413 strank pa dvignilo 1.358.765 K 69 v. Stanje vlog koncem meseca 41.519.636 K 13 v. Stanje vložnih kizijze 28.900.

— Sejem v Žerovnici na Notranjskem. Zaradi živinske kuge se v Žerovnici že dolgo ni vršil nobeden živinski sejem. Ker pa je kuga v zadnjem času ponehala, je oblast dovolila, da se sme vršiti v Žerovnici navadni živinski sejem v petek 15. t. m. Pričakovati je, da se na ta sejem prižene mnogo lepe živine. Opozorjamo na ta sejem trgovce z živino.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslavšek.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 3. decembra: Fran Pavlič, šentpeterski župnik, 46 let, Sv. Petra cesta 78. — Franja Kontelj, posestnikova žena, 74 let, Radeškega cesta 11. — Ana Thurner, žena vpokojene,

ga nadspovednika, 66 let, Ljolsaplova cesta 7.

Dne 4. decembra: Franja Razboršek, rejenska, 2 meseca in pol, Streliška ulica 15. — Anton Kovarčič, železniški delavec, 43 let, Karlovska cesta 16.

V deželni bolnici:

Dne 30. novembra: Josip Pintar, učitelj v p., 52 let.

Dne 1. decembra: Gregor Bertoni, delavec, 62 let.

Dne 2. decembra: Marija Saje, postrežnica, 68 let.

Kakor je dobro in zdravilno

navadno ribje olje samo na sebi, se vendar ne more utajiti, da ga večina ljudi, tako odrasli kakor otroci ne morejo zživati očitno zaradi njegovega duha in okusa. Scottova emulzija ribjega olja, v kateri so lastnosti in vrednosti ribjega olja s pridatki še zboljšane, živa nasprotno večina ljudi rada brez vseh pomislekov in jo pri sebi tako dolgem vporabljanju tudi lahko prenašajo.

Trikrat na dan, dalj časa redno zavžita

Scottova emulzija,

izpremeni blede otroke in take, ki nimajo nič veselja za jesti, v čile in veselo otroke. Pri nakupu zahtevajte izrecno Scottovo emulzijo. Znamka »Scott« je, ki je vpeljana že čez 15 let in izjemno dobro kakovost in učink.

Cena izvirni steklenici 2 K 50. Dobi se v vsaki lekarni.

Samo vsakdanja uporaba francoskega žganja Brázay krepi mišice in živce. Dobiva se povsod.

Serravallo^{vo}

železnato Kina-vino

Nigijenična razstava na Dunaju 1906: Državno odlikovanje in častni diplom k zlati kolajni.

Povzroča voljo do jedi, okrepeča živce, poboljša kri in je

rekonvalescentom in melokrvnim zelo priporočeno od zdravniških avtoritet.

»Izborni okus.«

Večkrat odlikovano.

»Nad 7000 zdravniških sprliceval.«

J. SERRAVALLO, t. in kr. dvorni dobavitelj TRST-Barkovlje.

Borzna poročila.

Ljubljanska

»Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradni kurzi dunajske borze 5. decembra 1911.

Maložnobi papirji.	Dinarji	Blagovni
4½% majeva renta	91.45	91.65
4½% srebrna renta	94.70	94.90
4½% avstr. krona renta	91.45	91.65
4½% ogr.	90.50	90.70
4½% kranjsko deželno posojilo	92.25	92.25
4½% k. o. češke dež. banke	93.—	94.—

Srednje.

Srednje iz l. 1860 ½	439.—	451.—
» 1864 ½	614.—	626.—
» 1868 ½	303.50	315.50
» zemeljske l. izdaje	301.—	307.—
» II.	278.50	284.50
» ogrske hipotečne	250.50	256.50
» don. komunalne	511.50	523.50
» avstr. kreditne	512.—	524.—
» ljubljanske	85.75	91.75
» avstr. rdeč. križa	74.25	80.25
» ogr.	47.50	53.50
» bazilika	37.50	41.50
» turške	241.30	244.30

Posojila.

Ljubljanske kreditne banke	468.—	469.—
Avstr. kreditnega zavoda	650.75	651.75
Dunajske bančne družbe	541.75	542.75
Južne železnice	109.40	110.40
Državne železnice	728.50	729.50
Alpine-Montan	845.90	846.90
Češke sladkorne družbe	354.50	356.—
Zivnostenske banke	283.—	284.—

Valute.

Ceklni	11.37	11.39
Marka	117.62½	117.82½
Franki	95.45	95.55
Lire	94.75	95.05
Rubljji	254.50	255.25

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 5. decembra 1911.

Termi.

Pšenica za april 1912	za 50 kg	11.87
RZ za april 1912	za 50 kg	10.40
Koruza za maj 1912	za 50 kg	8.47
Oves za april 1912	za 50 kg	9.86

Ivandska grenčica „MARS“

je najboljšo čistilno sredstvo.

Okusa je slano-grenkega, ni neprijeten, — celo otrokom ni zoperna. ::

Glavni zastopnik za Kranjsko: Franc Schantel, Ljubljana, Frančiškanska ul.

Zaloga v 1 ljubljanskem javnem skladišču, Krisper-Tomažič, družba z o. z. »

4071

Meteorološko poročilo.

Vilina nad morjem 300.2 Srednji vršni tlak 30.76 mm

d. dec.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
4.	2. pop.	739.8	3.6	sr. sever	oblačno.
5.	9. zv.	740.0	2.9	sr. svzh.	„
5.	7. zj.	739.9	1.9	brezvetr.	„

Srednja včerašnja temperatura 3.0°, norm. —0.1° Padavina v 24 urah 0.0 mm.

Zahvala.

Za mnoge dokaze iskrenega sočutja med boleznijo in ob smrti našega iskreno ljubljene, nepozabnega soproga, oziroma očeta, gosp.

Martina Petelina

c. kr. gimn. prof. v p.

kakor tudi za mnogoštevilno spremstvo k zadnjemu počitku izrekamo vsem najtoplejšo zahvalo, prijateljem, znancem, gojenkam IV. letnika učiteljskega, profesorjem, ravnateljem in nadzornikom, posebno g. ravnatelju dr. L. Požarju, njegovemu profesor-skemu zboru in dijakom. Nadalje prisrčna zahvala za gniljivo petje dijaškemu pevskemu zboru in darovalcem vencev. 4066

Presrčna hvala vsem! Bog plačaj!

Žalujoci estali.

Samo kratek čas!

MARGIANNA

svetovnoznana

fiziognomistinja s čudovitim spominom.

Margianne ni zamenjavati z navadnimi uganjevalkami in vedeževalkami na karte, ker se obvezuje, da plača onemu, :: kdor jo doseže v nje umetnosti ::

200 kron. 4073

Govorilne ure vsak dan od 9. dopoldne do 9. zvečer v hotelu Lloyd, soba št. 4, Miklošičeva cesta št. 8.

Dr. Dralleja

Malattine

Mazilo za kožo

Puder Milo

Pušica K — 70 in K 120. Neprekosljivo za grapave in razpokane roke. Čudovitega učinka na polt in kožo. Brez masčobe.

Glicerinski in strdni sok. — Dobiva se povsod.

Juri Dralle, Podmokli n. L.

4071

Dobro računale!

in prav izvolilo so ene gospodinje, ki uporabljajo pridatek za kavo »svojem gospodinjstvu«, pravega : Francka : s kavnim mlinčkom iz zagrebske tovarne. — Kakovost »pravga : Francka :« se je mnoga desetletja kot najbolj ugajajoča, njegova izdatnost kot najkrepkejša izkazala.

Išče se za takoj izvešban

kontorist

eventualno

kontoristinja

za večjo špecerijsko trgovino v Ljubljani. — Ponudbe naj se pošljejo na upravništvo »Slovenskega Naroda« pod »št. 200« 4071

Drva za kurjavo

suha, trda in mehka,

odpadki od stavbnega lesa

se dobe v tovarni V. Scagnettija,

cesta na Rudolfovo železnico številka 16, za državnim kolodvorom.

3848

Krasna darila

za božič in novo leto.

Raznovrstni najnovjši predmeti kakor prstani, uhanj, broše, verižice, obeski, gumbi, doze za cigarete, igle, ure itd. itd.

se bodo ob tej priliki prodajali po izredno

znižanih cenah

ter se za res ugoden nakup najtopleje :: priporoča najstarejša domača trgovka ::

Lud. Černe

236

juvelir, trgovec z urami ter zapriseženi sodnijski cenilec.

Ljubljana, Wolfova ulica št. 3.

4071

Čudo narave!

Gomolj »IPE« za rast las

že po kratki rabi napravi lase svetle kakor svilu, dehteje in prekrasne obilnosti. Lasje nehalo izpadati, luskinje izginejo, nastane močna rast las. Vsak otrok si iz zavitka gomolja »Ipe« napravi 2 litra vode za lase. Veliki zavitek K 4, pol zavitka K 2. — Že zgotovljena voda »Ipe« za lase K 5 in K 3.

Prva ameriška

parfumerijska palača »Oja«

Dunaj L, Petersplatz št. 11.

V Ljubljani: II.

B. Cvánčara (drog.) — Ant. Kanc (drog.) — Ant. Krisper, Pavel Magdič, Vaso Petričič.

4071

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Dolžniška glavnica K 2.000.000. Stritarjeva ulica št. 2. Rezervni fond 800.000 kron.

Podružnice v Spiljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.

Promese Kreditnih srečk 10 K : Promese za bližnja žrebanja. : Promese Ljubljanskih srečk 10 K : Promese Zemljiških srečk II. em. 6 K

Promese Srečk za uravnavo Donave 16 K : Vse 4 promese skupaj 56 K. : Promese Ljubljanskih srečk 10 K : Promese Zemljiških srečk II. em. 6 K

Kontoristinja
z večletno prakso in 4072
blagajničarka
sprejmeta službo za takojšnji nastop.
Naslov pove uprav. »Sloven. Naroda«.

Najboljši in najpopolnejši
klavirji in pianini
se kupijo najceneje proti takojšnjemu plačilu ali na najmanjše mesečne obroke (tudi v provinciji) samo naravnost od tvornice
HENRIKA BREMITZ
c. kr. dvornega saloničnika
v Trstu, ulica Tor S. Pietro (Belvedere)
Svetovna razstava v Parizu 1900 najvišje odlikovanje
Avstro-Ogrska za klavirje.
Katalogi in katalozi, gratis in franco.

Kontorist — stenograf
ali
spretna stenografinja
se sprejme v stalno službo
ali za poludnevno delo. — Ponudbe
pod »Kontor« na uprav. »Sloven-
skega Naroda«. 3851

Jedilni krompir 4737
belomesnat, v rumenih oblicah 10.000 kg
K 660.—. Jedilni krompir, rožnik 10.000 kg
K 730.—. Jedilni krompir, modri rožnik
10.000 kg K 620.—. **Debele zeljate glave**,
bele 10.000 kg K 700.—. oziroma po vsa-
kokratnih najnižjih dnevnih cenah iz našega
ogrškega nakladališča, naloženo a la rinfusa
ali v vrečah, ki jih računamo po lasini ceni.
Poleg tega dobavljamo česen čebulo in semen-
sko čebulico, najfinjši delikatesni med u papriko,
za katere pridelke na željo radi postre-
žemo s specialnimi ponudbami. Ker krompir
in zelje dobavljamo z različnih postaj, si
pridržujemo, da stavimo ponudbo ranko do-
ločitvena postaja. Dobavljamo samo izbran
krompir. Pogoji: Pol denarja naprej, ostanek
po povzetju. Prva segedinska kmetijska zadruga
f. Szegediner Landw. Gen.) Szeged, Ogrska.

V večjem kraju želez. postaje na Kranjskem, na zelo lepem prostoru sredi trga
je oddati večji trgovski lokal
s pritlikinami, event. tudi s sta-
novanjim in hlevom za konje;
pripravna za obrt, brivnico ali kako malo trgovino. Pojasnila daje »Pisarna
Universal« Ljubljana, Sodna ulica šte. 4. 400

Kdor želi kupiti božično darilo,
naj si v lastnem interesu najprej ogleda
božično razstavo tvrdke Franc Souvan sin.

FERNET-BRANCA 2765
Specialiteta tvrdke Fratelli Branca, Milan
je vsled svojih silno dietetskih in odlično želodec
krepčih lastnosti
najboljša želodčna grenčica sveta.
Glavno razpečevališče: Sig. Winter, Dunaj, III. Ungarg. 20.

Velike okazijske cene! :
Konfekcije za dame in deklice
ter narejene obleke in raglani za
gospode in dečke. Ogromna iz-
bira najnovejših komadov vseh
najmodernejših barv in kroja.
Cene brez konkurence! Cene brez konkurence!
Angleško skladišče oblek
O. Fernatovič
Ljubljana, Mestni trg šte. 5.

Lokomobila
z velikim pritiskom, zgrajena leta 1907 od
tvrdke Lanz v Mannheimu, kotlovne površine
24, zmoglost 36 do 45 konjskih sil, 10 at-
mosfer, z roštem, dimnikom, rezervnim cevnim
sistemom, kompletna, že v obratu videti v
Gradcu, kupljena za 16000 K, se proda za 8000 K.
Ingenieur-Bureau L. Vager, Gracco, Hugo
Wollgast 7. 3970

Pes, (prepeličar)
2 leti star, na pol dresiran 4069
se takoj proda :
pri Ivanu Ogrinu, Grubarjevo nabrežje šte. 8.

Resna ženitna ponudba!
Za svojega sina iščem
domače vzgojeno deklico,
ki bi imela veselje in lju-
bezen, iti na deželo. Za-
radi prevzetja dobro ido-
čega podjetja z zemljišči
vred — sedaj — moja
last — bi bilo treba naj-
manj 10.000 do 12.000 K
dote. 4039
Ponudbe na upravni-
štvo »Slov. Naroda« pod
»Zagotovljena prihod-
nost«.

Izvežban oženjen 4063
mizar
išče službo, če mogote na kako graščino.
Ponudbe na upravništvo »Sloven-
skega Naroda« pod »mizar.«
Perutnina! Meso! Presno maslo!
Franko na vse strani po povzetju. Vse v področju avstrijskih
po 5 kg: 1 gos za pečenje ali 3—5 piščancev, kapunov ali
rac, sečno debelo meso, sveže klan. puljeno K 7-20, volovsko
in telečje meso, sveže, sadni kosci K 6-70, presno maslo iz
naravnega kravjega mleka K 11.—. Za poljskajo zabojček za
3 kg s presnim maslom K 6-30.—. B. Margulies, Dunaj
via Kärntnerstrasse (Ogrska). 3776
NB. Dobavljam tudi sedaj franko pridno
nesoče kokoši najfinjših pasme, ki dospejo
zajamčeno žive: 3 kokoši s petelinom K 7.—
6 kokoši s petelinom K 14.—, 12 kokoši s
petelinom K 24.—.

Prešernove slike
prodaja in pošilja po poštnem povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.
Cena slike 5 kron. 273
ki je več te slu-
žbe ter ima vsaj
nekaj let v tej
stroki izkušnje
se sprejme
s 1. januarjem 1912
v službo. Mese-
čna plača 100 K

Dacar
in prosto stanovanje.
Prošnje je vlo. iti do 15. t. m. na repre-
zentanta pogoditvenega društva Jos. Poha-
nija v žužemberku. Prednost imajo pro-
silci, ki lahko položijo varščino. 4068

Za svoj oddenek z mešanim blagom,
ki ga v kratkem otvorimo, iščemo
slovenščine in nemščine v besedi in
pisavi popolnoma veščega

poslovodjo.
Ponudbe z referencami in navedbo
dosedanjega poslovanja ter zahtevo
plače na **Vevške papirnice pri D.**
M. v Polju pri Ljubljani. 4056

Sprejme se
izurjen pomočnik
špecerijske stroke
nad 25 let star, ki ima tudi sposobnost
za potovanje.
Ponudbe z natančno navedbo do-
sedanjih služb sprejme pod šifro
»Stalnost« upravništvo »Slovenskega
Naroda«. 3825

Naznanilo.
Za kupovanje božičnih in novoletnih daril
si dovoljuje
tvrdka H. Suttner, Mestni trg št. 25
svoje cenjene odjemalce opozoriti
na svojo najbogatejšo zalogo vseh vrst ur, kakor tudi draguljev, zlatnine, srebrnine in sploh vseh
v to stroko spadajočih predmetov, katere je tako uvrstila, da bode lahko vsak cenj. odjemalec
popolnoma postrežen po svojem okusu in se bo vsako naročilo rešilo v popolno zadovoljnost.
Za solidno, resno in točno postrežbo jamčim. Za obilen poset se priporoča z velespoštovanjem
tvrdka H. Suttner.

Prodajalka 4064
v mešani stroki išče službo, najraje
v kako majhno mesto ali na deželo.
Ponudbe naj se pošiljajo na uprav.
»Slov. Naroda« pod »št. 4064«.
NEIGE DE FLEURS
nova, znanstveno izdelana
krema za roke in obraz.
Higiensko najboljšo toaletno sredstvo.
Pušica po 60 h in 80 h se dobiva povsod.
Lonček 1 K 60 h. 3331
Zaloga v Ljubljani: drogerija Cvančara.

Ženitna ponudba 4062
Mladenec v prijetnem
kraju na Kranjskem, obrt-
nik »boljše obrti« se želi
v svrhu ženitve seznaniti
z gospodično od 18 30
let staro, ki bi imela dote
od 8.000—10.000 K. Go-
spodična naj bi bila iz-
obražena ter vešča v kuh-
in šivanju. Le resne
ponudbe! Če je mogoče
s sliko, ki se takoj vrne.
Pod šifro »Bismarck« na
uprav. »Slov. Naroda«.
Ženitna ponudba
Tajnost zajamčena

Hotel Tratnik
„Zlata kaplja“
Ljubljana, Sv. Petra cesta šte. 27
Priporoča lepe zračne
tajske sobe
po znižanih cenah.
Priznana dolga kuhinja in izbena naravnih vin.
Za večje pojedine, ščitovanja ali
družinske zabave se odloži vedno
na razpolago dve lepi posebni sobi.
Postrežba dobra, cene primerne, za večje
pojedine po dogovoru.
Stalni gostje imajo znižane cene.
Priporočata se cenj. občinstvu in slavn.
društvom z velespoštovanjem
1913 L. A. Tratnik.

Krompir 2378
najboljše kakovosti, zdrav in brezhiben, debel ter srednje de belosti. — Vedna zaloga.
Oddaja v vsaki množini
od 200 kg dalje tudi cele vagone po prav solidni nizki ceni tvrdka
Iv. A. Hartmann nasl. A. Tomažič
v Ljubljani, Marije Terezije cesta.

Drva! Drva!
V sredo, 6. dec. 1911 ob 9. dopoldne
in eventualno naslednje dni se bodo
po prostovoljni dražbi
prodajala drva izredno cenó
in tudi v manjših oddelkih. 4070
Faleschini & Schuppler v Ljubljani, Trnovo, Pred konjušnico št. 7.

Anton Šarc, Ljubljana
Izdelovanje perila, pralnica in svetilni alnica
z električnim obratom priporoča zelo dobro in so-
lidno izdelano perilo po nizkih cenah.
Opreme za neveste.
Perilo za deklice in dečke za zavode. Platno, šifon
in švicarske vezanine se kupijo zelo ugodno, dalje
rjuhe, brisalke, prti, prtiči, nogavice, maje.
Perilo „TETRA“
za gospode in gospe. Kdor trpi na protinu, revma-
tizmu, ischias, naj nosi le to perilo, in bo ta
poskušnja vsakega zadovoljila.
VZORCI NA RAZPOLAGO.